

ΕΠΕΡΩΜΙΑ Α. ΝΟΜΕΛΛΗΤΟΥ

Ο ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΓΕΡ. ΒΩΚΟΣ

ΕΤΟΣ Γ' ΤΕΥΧΟΣ 30^{ΟΝ}

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1912

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ ΛΕΠΤΑ 80

Ο ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΕΥΧΟΥΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1912

ΕΞΩΦΥΛΛΟΝ ὑπὸ Β. Χατζῆ.

Η ΕΛΛΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΕΘΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ ὑπὸ Γερ. Βώκου	Σελ. 177
ΑΓΑΠΕΣ, ποίημα, ὑπὸ Χάρη Ἐπαχτίτη	179
ΟΙ ΣΤΥΚΑ, ὑπὸ Παύλου Νιρβάνα	180
Ο ΕΦΙΑΛΤΗΣ, ὑπὸ Γερ. Βώκου	185
ΤΑ ΜΑΥΡΑ ΚΟΥΤΣΟΥΡΑ, ανέκδοτον διήγημα, ὑπὸ Ἰ. Ἀλεξάνδρου Παπαδιαμάντη	187
ΕΠΙΔΡΟΜΗ ΣΤΟΝ ΚΑΥΚΑΣΟΝ, πολεμικὸν διήγημα τοῦ Τολστού, (Μετάφρασις ἐκ τοῦ Ῥωσσοικοῦ), ὑπὸ Ἡρ. Ν. Ἀποστολίδη	194
Ο ΜΑΕΣΤΡΟΣ, ὑπὸ Γερ. Βώκου	199
ΜΙΑ ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΦΡΑΣΙΣ	201

ΤΑ ΩΡΑΙΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΑΙ ΤΕΧΝΑΙ: Ἐπιστολαὶ ἐνὸς Ἀθηναίου, ὑπὸ Ἄγνωστου. — Αἰσιόδοξη ζωὴ καὶ ἄλλα ψεύδη (Ἡ Γιαγιά καὶ ἡ Ἐγγονή), ὑπὸ Ἀγγελικῆς Κ. Μαγκάκη. — Τὸ Θέατρον. — Ἡ Ζωή: Ὁ «Καλλιτέχνης» πρὸς τοὺς Συνδρομητάς του. — Ὁ Κινηματογράφος καὶ οἱ δραματικοὶ συγγραφεῖς. — Ὁ Θάνατος τοῦ στρατηγοῦ Μπούθ. — Ἡ τριχρωμία μας . . . . .

ΕΙΚΟΝΕΣ: Μητέρα καὶ παιδάκι, ὑπὸ Κορὰνδ Φὸν Κάρδοφ. — Οἱ Στύκα. — Μία παρτίδα ντόμινο στὰ Μπίσκορα, ὑπὸ Ἀδάμ Στύκα. — Λέοντες πρὸ τοῦ κινδύνου, ὑπὸ Ταδὲ Στύκα. — Ἴκαρος, ὑπὸ Ταδὲ Στύκα. — Πολωνία, ὑπὸ Ζάν Στύκα. — Λέων Τολστού, ὑπὸ Ζάν Στύκα. — Φθινόπωρον, ὑπὸ Κολόμπι. — Ἐρρικός Ροσεφάρ. (Προσωπογραφία) ὑπὸ Ταδὲ Στύκα. — Προσωπογραφία τῆς Κας Β. δὲ Β., ὑπὸ Ταδὲ Στύκα, (Σαλὸν τοῦ 1912). — Ὁ Ἐργάτης, (Σκίτσο τοῦ γλύπτου κ. Τόμπρου). — Προτομή τοῦ Ζωγράφου κ. Λύτρα, Προτομή νεάνιδος, ὑπὸ τοῦ γλύπτου κ. Τόμπρου.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ ΚΑΙ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ.

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΟΥ «ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΟΥ», ΜΕΤΕΦΕΡΘΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΔΟΝ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΑΡΙΘ. 30.

ΟΡΟΙ ΕΓΓΡΑΦΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ	ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	Ἐτησίᾳ Δρ. 12	ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	Ἐτησίᾳ Φρ. 15
		Ἐξάμηνος 7		Ἐξάμηνος 8

Ὁ «ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ» ἐκδίδεται κατὰ μῆνα.

Αἱ συνδρομαὶ προπληρώνονται. Πᾶσα αἴτησις πρὸς ἔγγραφὴν συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ ἀνιτιμὸν ἀπευθύνεται πρὸς τὸν διευθυντὴν καὶ ἰδιοκτήτην τοῦ *Καλλιτέχνου* κ. ΓΕΡ. ΒΩΚΟΝ, Ἀθήνας, ὁδὸς Ἀριστοτέλους ἀριθ. 30.

Ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Πειραιεὶ πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ βιβλιοπωλεῖα καὶ εἰς τὰ κίονια. Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις εἰς τὰ ὑποπρακτορεῖα τῶν ἐφημερίδιον.

Ὁ «ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ» δημοσιεύει ἀγγελίας πρὸς δραχ. 30 τὴν σελίδα καὶ ἀναλόγως διὰ μικρότερον χρόνον.

Ἀπὸ τοῦ προσηχοῦς τεύχους ὁ «Καλλιτέχνης» θὰ πωλῆται κατὰ τεῦχος 1 δρ.

➡ Βλέπε τὴν ἀνάγκην τῆς μεταβολῆς τῶν ὄρων τῶν ἐγγραφῶν εἰς τὴν σελίδα 203 τοῦ τεύχους τούτου.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΚΑΙ ΑΝΑΤΟΛΗ,
ΔΙΕΘΝΕΣ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΚΑΙ ΜΟΥΣΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΔΑΚΗ & ΜΠΑΡΤ

ΑΘΗΝΑΙ. — ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΙ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΔΩΡΕΑΝ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡ. 60.000.000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ: *Ἐν Ἑλλάδι:* Ἐν Πειραιεῖ, Πάτραις, Σύρω, Καλάμαις, Τριπόλει, Βόλω, Λαρίσση, Ἀργινίω καὶ Καρδίτῃ. — *Ἐν Κρήτῃ:* Ἐν Χανίοις, Ἡρακλείω καὶ Ρεθύμνῳ. — *Ἐν Τουρκίᾳ:* Ἐν Κωνσταντινουπόλει (Ἵποκατάστημα ἐν Γαλατῇ μετὰ πρακτορείου ἐν Σταμπούλ), Ἄμισσῳ, Τραπεζοῦντι, Κερασοῦντι, Πάφῳ, Σμύρῃ, Χίω, Μερσίνη, Ἀδάνοις, Ταρσῳ, Θεσσαλονίκῃ, Σέρραϊς, Καβάλλα, Ξάνθῃ καὶ Ἰωαννίνοις. — *Ἐν Αἰγύπτῳ:* Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, (μετὰ παραρτήματος ἐν τῇ συνοικίᾳ Μιδάν), Καίρω (μετὰ παραρτήματος ἐν τῇ συνοικίᾳ Μουσὴ), Ζαγαζίκ, Μανσούρα, Μιτ - Γκάμρ, Τάντα καὶ Μπενί - Σουέφ. — *Ἐν Λονδίνω:* (N° 22, Fenchurch Street). — *Ἐν Ἀμβούργῳ:* (Domhof, Mönckeberg Strasse 18). — *Ἐν Δεμεσσῳ* (Κύπρου). — *Ἐν Λιμένι Βαθέος* (Σάμου) *Χαρτούμ* καὶ ἐν *Λιμένι Σουδάν* (Σουδάν).

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Σ. ΦΡΑΓΚΙΑΔΗΣ , Πρόεδρος	ΙΩ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ , Ἀντιπρόεδρος
Κ. ΒΕΡΟΥΓΚ	ΕΜΜ. Α. ΜΠΕΝΑΚΗΣ
Ε. ΕΜΠΕΙΡΙΚΟΣ	ΒΑΡΩΝΟΣ ΔΕ ΝΕΦΛΙΖ
Ε. ΕΥΓΕΝΙΔΗΣ	ΕΜΜ. ΡΟΔΟΚΑΝΑΚΗΣ
Α. ΖΑΡΙΦΗΣ	ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ ΔΕ ΡΕΒΕΡΣΩ
Ι. ΗΛΙΑΣΚΟΣ	ΜΙΧ. ΣΑΛΒΑΓΟΣ
Δ. Ε. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ	ΔΙΟΝ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ
Ζ. Κ. ΜΑΤΣΑΣ	

Γενικὸς Διευθυντὴς **ΖΑΦΕΙΡΙΟΣ Κ. ΜΑΤΣΑΣ**

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚῆ: ΑΘΗΝΑΪΚΗ—ATHENOCLES

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν ἐκτελεῖ πᾶσαν Τραπεζικὴν ἐργασίαν, ἥτοι: Προεξοφλήσεις ἐμπορικῶν γραμματίων καὶ συναλλαγματικῶν, προκαταβολὰς ἐπὶ χρεωγράφων καὶ ἐμπορευμάτων, εἰσπράξεις τοκομεριδίων, παντὸς εἶδους χρεωγράφων, φορτωτικῶν, συναλλαγματικῶν, γραμματίων ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ. Ἐκτελεῖ χρηματιστικὰς ἐντολὰς. Ἐκδίδει ἐπιταγὰς, πιστωτικὰς ἐπιστολὰς καὶ τηλεγραφικὰς ἐντολὰς πληρωμῶν ἐν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ τῷ ἐξωτερικῷ. Ἀνοίγει τρέχοντας λογαριασμούς, ἠγγυημένους, δέχεται καταθέσεις χρεωγράφων πρὸς φύλαξιν ἀντὶ ἐλαχίστων δικαιωμάτων καὶ ἐνοικιάζει διαμερίσματα χρηματοκιβωτίων διαφόρων διαστάσεων ὑπὸ δρους λίαν εὐνοϊκούς διὰ τὸ κοινόν.

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν δέχεται καταθέσεις εἰς τραπεζογραμματία, εἰς χρυσόν καὶ εἰς ἐπιταγὰς (chèques) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὑπὸ δρους λίαν εὐνοϊκούς.

Αἱ εἰς χρυσόν καταθέσεις εἰνε ἀποδοτέαι: εἰς ὃ νόμισμα ἐνηργήθησαν, αἱ δὲ εἰς ἐπιταγὰς (chèques) ὁμοίως ἀποδίδονται δι' ἐπιταγῶν (chèques) τῆς Τραπεζῆς ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀνταποκριτῶν τῆς. Οἱ δεδουλευμένοι τόκοι πληρώνονται καθ' ἐξαμηνίαν ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰανουαρίου καὶ ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους.

Ταμειυτήριον, μὲ ἰδιαιτέραν ὑπηρεσίαν, λειτουργεῖ καθ' ἐκάστην.

ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Α. Δ. ΖΑΧΑΡΙΟΥ & ΣΑ

ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ
ΑΡΙΘ. 215

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ. Οδὸς Γ' Σεπτεμβρίου ἀρ. 27

Τηλ. διεύθυνσις
ΤΕΧΝΗ-ΑΘΗΝΑΣ

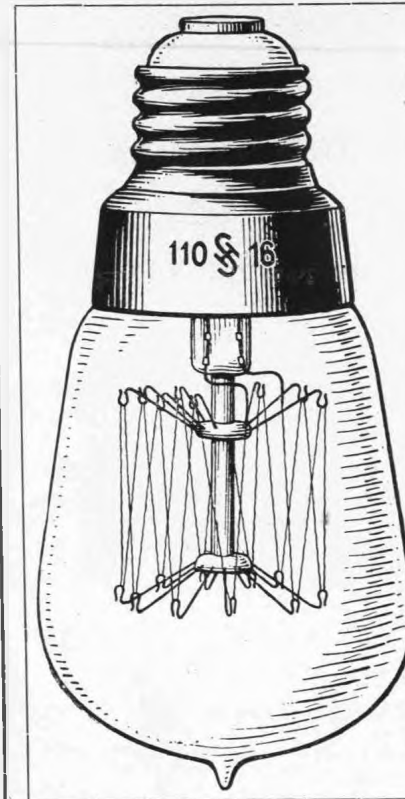
ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΘΕΡΜΑΝΣΕΩΣ (Calorifère)

- Ἀναλαμβάνομεν τὴν ἐγκατάστασιν κεντρικῶν θερμάνσεων μετὰ ἐγγυήσεως τῆς ἀποδόσεως βλοκλήρων οἰκοδομῶν, ξενοδοχείων, ἐπαύλεων, μεγάρων, δημοσίων καταστημάτων, νοσοκομείων, Τραπεζῶν, Συλλόγων κλπ.
- Ἐκπύνησις σχεδίων καὶ προϋπολογισμῶν δωρεάν.
- Πλέον τῶν 50 τοιούτων ἐγκαταστάσεων ἐν λειτουργίᾳ ἐν Ἑλλάδι καὶ Ἀνατολῇ μετὰ τῶν ὁποίων αἱ ἐξῆς: Ἀνάτορα πρίγκηπος Νικολάου. — Ἐθνικὴ Τράπεζα κεντρικὴν καὶ ἐν Λαρίσση. — Τράπεζα Ἀνατολῆς, ἐνταῦθα καὶ ἐν Σμύρῃ. — Τράπεζα Ἀθηνῶν ἐνταῦθα καὶ ἐν Σμύρῃ. — Λαϊκὴ Τράπεζα. — Ξενοδοχεῖον Ἀκταῖον καὶ Palace. — Πτωχοκομεῖον Ἀθηνῶν. — Νοσοκομεῖον μεταδοτικῶν νοσημάτων Α. Συγγροῦ. — Αἰγινήτειον κλπ. ἰδιωτικῆς κατοικίας.
- Ἀπειράριθμα *ἐδχαριστήρια*, ουσταϊκά.
- *Διαρκῆς παρακαταθήκη* ὅλων τῶν ἀπαιτουμένων ὕλικῶν θερμάνσεως μόνον ἀ' ποιότητος καὶ ἀναγνωρισμένης στερεότητος, συνεπῶς ταχυτάτῃ προθεσμίᾳ παραδόσεως.
- Διὰ πᾶσαν συμπληρωματικὴν πληροφορίαν ἀπευθυνθήτω πρὸς τὴν

Τεχνικὴν Ἑταιρίαν

Α. Δ. ΖΑΧΑΡΙΟΥ καὶ Σία, Μηχανικοὶ
ἐν Ἀθήναις οδὸς Γ' Σεπτεμβρίου ἀρ. 27

ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ Α. Δ. ΖΑΧΑΡΙΟΥ & ΣΑ

ΛΑΜΠΤΗΡΕΣ ΤΑΝΤΑΛ

ΘΕΡΜΑΣΤΡΑΙ: Συστήματος Ἀμερικανικοῦ τῶν τελειοτέρων συστημάτων, ἠγγυημένης λειτουργίας, καὶ ἀντοχῆς, ὀυθμίζουσαι τὴν θερμότητα κατὰ βούλησιν, ἀπὸ δεκαετίας εἰσαχθεῖσαι ἐν Ἑλλάδι. Διαρκῆς παρακαταθήκη εἰς πλουσίαν συλλογὴν.

ΘΕΡΜΟΣΙΦΩΝΕΣ: Τῶν τελευταίων συστημάτων (ἀνοικτοῦ συστήματος).

ΛΟΥΤΗΡΕΣ: Χυτοσιδηροὶ ἐσματωμένοι μετὰ πορσελάνης.

ΤΑΝΤΑΛ: Ἡλεκτρικοὶ λαμπτήρες οἰκονομίας ἐκ μετάλλου Tantal 70 % οἰκονομία ἐπὶ τῆς καταναλώσεως τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος.

Ἄπαντα τὰ ἐξαρτήματα ἠλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων, Τηλέφωνα, Ἀνεμιστήρες, Ἐίδη Ἀερίοφωτος, Πυρόσβεστρα κτλ. κτλ.

ΜΕΓΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ

Ο "ΑΤΛΑΣ,"

Τὸ μεγαλύτερον Βιβλιοπωλεῖον τῆς Ἀμερικῆς, τὸ πλουσιώ-
τερον εἰς ποικιλίαν Ἑλληνικὸν Βιβλιοπωλεῖον τοῦ Κόσμου.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΙΜΟΚΑΤΑΛΟΓΟΝ

ΑΤΛΑΣ

25 Madison St. New York

EST. 1892

LEKAS AND DRIVAS

IMPORTERS OF

ORIENTAL PRODUCT

17 ROOSEVELT ST.

NEW YORK

TELEPHONE 1464 WORTH

ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΠΟΥΡΑ

ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ Α', Β' ΚΑΙ Γ' ΘΕΣΕΩΣ ΜΕ ΟΛΑ ΤΑ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ

Ἀγοράζομεν καὶ πωλοῦμεν Ἑλληνικὰ καὶ ξένα χρήματα. Διατηροῦμεν Ξενο-
δοχεῖον ὑπνου καὶ φαγητοῦ διὰ τοὺς ἐπιβάτας καὶ ἀμάξια διὰ τὰς ἀποσκευάς.

Γράψατε. Ἐπιστολαὶ ἀπαντῶνται ἀθημερόν.

Booras Bros

5 Battery Place & 4 Greenwich St.,

New York.

Δύο τηλέφωνα ἡμέραν καὶ νύκτα: 4115 καὶ 4116 Rector.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΟΙΝΩΝ Σ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΟΙΝΩΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΝ

ΓΡΗΜΑ ΦΩΤΙΣΜΟΥ

Μεταχειρίζεσθε τὸν Ἑθνικὸν μας φωτι-
σμὸν δι' οἰνοπνεύματος ἔκ σταφίδος. Εἶναι
ὁ διαυγέστερος καὶ ὁ οἰκονομικώτερος.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΟΙΝΩΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΝ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΑΜΙΑΝΤΩΝ

Ζητεῖτε πάντοτε τὰ παρὰ τῆς Ἐταιρίας
ἠγγυημένα ἀμιάνα

"ΒΟΤΡΥΣ"

ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ "ΑΠΟΛΛΩΝ,,

ΩΔΕΙΟΝ ΛΟΤΤΝΕΡ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1899

ΑΘΗΝΑΙ ΟΔΟΣ ΦΕΙΔΙΟΥ 3.

Τὸ ΩΔΕΙΟΝ ΛΟΤΤΝΕΡ ἰδρυθὲν πρὸ δωδεκαετίας καὶ διευθυνόμενον πρὸς τῆς Κ^ας Λίνας φὸν Λόττνερ εὐρίσκεται εἰς τὸ κεντρικώτερον μέρος τῶν Ἀθηνῶν καὶ εἰς εὐρὸν καὶ εὐάερον μέγαρον μετὰ κήπου.

Αἱ ἐπιτυχίαι του τόσῳ εἰς τὴν μουσικὴν ἐκπαίδευσιν καὶ μόρφωσιν τῶν πολυαριθμῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν του ὅσῳ καὶ εἰς τὰς συναυλίας του καὶ τὰς ἐκτελέσεις μεγάλων ἡθικῶν ἔργων ὑπὸ τῆς μικτῆς χορωδίας του εἶνε τοιαῦται ὥστε πᾶς λόγος καθίσταται περιττός.

Ἐν τῷ Ὁδείῳ Λόττνερ διδάσκονται ὅλα τὰ μαθήματα τῆς θεωρητικῆς μουσικῆς, ἐπίσης ὄργανικὴ καὶ φωνητικὴ μουσικὴ, κλειδοκύμβαλον, τετράχορδον, βάρβιτος, συμφωνικὴ μουσικὴ τῆς αἰδούσης, ᾄσμα, χορωδία κτλ.

Ἡ διδασκαλία γίνεται παρὰ τῆς Διευθυντρίας Κ^ας Λίνας φὸν Λόττνερ, τῶν καθηγητῶν κ. κ. Καρόλον Μπέμμερ (χορωδία καὶ βιολοντζίλο) καὶ ἄλλων δοκίμων καθηγητῶν καὶ διδασκαλισσῶν. Ἡδὴ ἐκ Βερολίνου ἀφίκετο ἔξοχος καθηγητὴς τοῦ βιολίου ἐκ τῆς ὑψηλῆς Μουσικῆς Σχολῆς τοῦ Ἰωακείμ ὁ κ. I. Σαῦφερ.

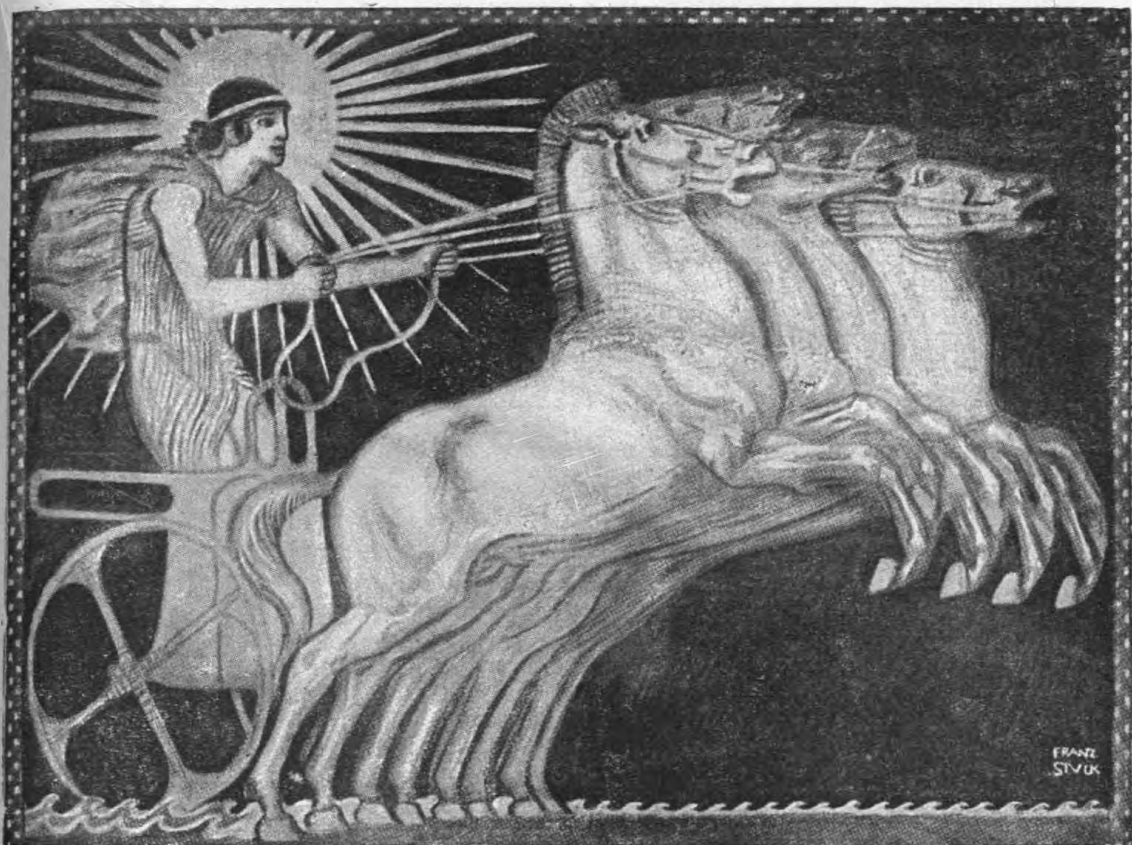
Ἡ παρεχομένη εἰς τοὺς μαθητὰς καὶ τὰς μαθητρίδας μόρφωσις εἶνε τοιαύτη ὥστε οὗτοι μετὰ τὸ πέρας τῶν σπουδῶν των δύνανται ὑφιστάμενοι τὰς ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεις νὰ ἔχουν πλήρη τὰ ἐφόδια τῆς ἐξασκήσεως τοῦ μουσικοῦ ἐπαγγέλματος.

Εἰς τὸ Ὁδεῖον Λόττνερ ἐφοίτησαν καὶ ἔλαβον τὸ μουσικὸν των δίπλωμα καὶ φοιτοῦν μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι ἐκ τοῦ ἔξω ἑλληνισμοῦ.

Διὰ πληρεστέρας πληροφορίας στέλλεται εἰς πάντα αἰτουῦντα καυονισμὸς καὶ πρόγραμμα διδασκαλίας.

ΜΗΤΕΡΑ ΚΑΙ ΠΑΙΔΑΚΙ
ΥΠΟ ΚΟΡΑΝΔ ΦΟΝ ΚΑΡΛΟΥΦ

Η ΕΛΛΑΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΕΘΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ

ΚΑΙ τὸ νὰ συζητήσῃ κανεὶς ἀπλῶς ἐξωτερικὴν πολιτικὴν χωρὶς νὰ γνωρίζῃ τὰς ἐπισήμους πληροφορίας, εἶνε τολμηρόν. Ἄλλ' ἐφ' ὅσον δὲν πρόκειται περὶ μεμονωμένου ἑλληνικοῦ ἐπεισοδίου — ὡς κίνημα Δελιγιάννη τὸ 1885, κίνημα πολέμου τὸ 1897 — ἀλλὰ περὶ γενικωτέρας καὶ ἀθροιστικῆς ὑποκινήσεως τῶν διεθνῶν ζητημάτων, εἶνε εὐλογος ἡ συζήτησις αὐτῆ. Εἰδικῶς δὲ ἡμεῖς οἱ μικροὶ λαοὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν Βαλκανικὴν χερσόνησον γνωρίζοντες, ὅτι εἴμεθα ἕτεροκίνητοι καὶ ὑποτεταγμένοι εἰς τὰς θελήσεις τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, αἰσθανόμεθα τῶρα, ὅτε μία μεγάλη Δύναμις ἡ Ἰταλία διέφυγε τὰ ὅρια τῆς εἰρηνικῆς διαιτησίας καὶ διεξάγει πόλεμον κατὰ τοῦ Κράτους πρὸς τὸ ὁποῖον στρέφονται αἱ ἔθνολογικαὶ μας ἀξιώσεις, θίγει δὲ ταύτας προσωρινῶς ἢ ἰδίᾳ—

ὅτι εἶνε πολὺ πιθανὸν νὰ παρασυρθῶμεν ἀπὸ γεγονότα, τὰ ὁποῖα καὶ ἡ μᾶλλον περιορισμένη πρόβλεψις δὲν δικαιούται πλεόν νὰ καλέσῃ ἀπρόβλεπτα.

Τὰ γεγονότα ταῦτα ὅπως καὶ ὁ σημερινὸς ἰταλοτουρκικὸς πόλεμος, ἓνα ἐξ αὐτῶν, θὰ εἶνε συνέπεια ἐνὸς μεγάλου καὶ ἀναμφισβήτητου γεγονότος τοῦ ἀγγλογερμανικοῦ ἀνταγωνισμοῦ. Οὗτος πρᾶσσει εἰς τὴν φορὰν τοῦ ἐκατέρωθεν τὰ ἀνάλογα συμφέροντα τῶν λοιπῶν μεγάλων εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν διαγεγραμμένα ἀπὸ τῆς βισμαρκείου ἀκόμη πολιτικῆς μὲ τὸν χωρισμὸν τῶν Εὐρωπαϊκῶν Μεγάλων Δυνάμεων εἰς δύο ομάδας τὴν Τριπλὴν Συμμαχίαν καὶ τὴν Γαλλορωσικὴν εἰς τὴν ὁποίαν ἐσχάτως ὑπὸ τὸν τύπον τῆς ἐγκαρδίου συνεννοήσεως προσετέθη κατ' ἀνάγκην καὶ μοιραίως ἡ κοσμοκράτειρα Μεγάλη Βρετανία,

τὴν ὁποῖαν ὄθησε πρὸς τὰ ἐκεῖ πλέον αὐτὸ τὸ συμφέρον τῆς ὑπάρξεώς της. Ὅταν τοῦτο ἐπισημοποιήθη ἦτο ὡς ἡ ἡμέρα τοῦ μεγάλου κινδύνου. Διότι ἔκτοτε ἀναφαίνονται πανταχοῦ ταραχώδη ἐπεισόδια, ὡς προμηνύματα μιᾶς μεγάλης συγκρούσεως, τῆς ὁποίας ὁ καθορισμὸς εἰς τὰς συνειδήσεις τῶν λαῶν εἶνε σαφής, ἡ ὁποία καὶ εἰς ἐπισήμους συζητήσεις ἀνομολογεῖται μὲ τὸ ὄνομα πιθανοῦ ἀγγλογερμανικοῦ πολέμου. Οἱ ἐσπευσμένοι ἐκατέρωθεν ναυτικοὶ ἐξοπλισμοί, ἡ ἰδρυσις ἀποικιακοῦ ἀγγλικοῦ ναυτικοῦ, καὶ αἱ κοινοβουλευτικαὶ συζητήσεις αἱ ἀποκαλύπτουσαι ταῦτα, ὑφαίνουν καθ' ἑκάστην τὴν τρομερὰν αὐτὴν πιθανότητα. Καὶ οὐδεμία ἀμφιβολία, ὅτι τὸ ἀναρριπισθὲν ἐπικινδύνως πρὸ ἔτους Μαροκινὸν ζήτημα, τὸ ὁποῖον διεκρυστάλλωσε καταφανῶς τὰς ἀπειλάς, καὶ ἡ ἐπακολουθήσασα ἀμέσως ἰταλικὴ πολεμικὴ ἐνέργεια εἰς τὴν Μεσόγειον, ἡ ὁποία ἐχώρισε τὰς διεθνεῖς βλέψεις, ἀποτελοῦν τὸ προοίμιον τῶν μεγάλων περιπλοκῶν, αἱ ὁποῖαι ἀπειλοῦν τὴν εἰρήνην τοῦ κόσμου.

Οὐδεμία ἀμφιβολία, ὅτι ἡ Ἰταλία προέβη εἰς τόλμημα ἐκθέτον τὰ εἰς τὴν Μεσόγειον ἀγγλικά συμφέροντα ἐν ὀνόματι τῶν συμμάχων της, τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Γερμανίας. Ἐὰν τοῦτο δὲν συνέβαιεν ἡ ἰταλοαυστριακὴ ἀντίθεσις, ὡχρὰ καὶ ὀλονὲν σβυνομένη εἰκὼν ἀμφιβόλου ἐθνικῆς ἀντιζηλίας πλέον, ἤθελεν ἐκδηλωθῆ, ἀντιθέτως δὲ ἡ Ἀγγλία ἤθελε παρέμβει ἐνεργῶς. Ἀλλ' ἡ ἀγγλικὴ διπλωματία χωρὶς ν' ἀπαρνηθῆ τὴν ὑπερήφανον στάσιν της, ἐπέχει, ζητοῦσα μόνον νὰ προλάβῃ περαιτέρω περιπλοκάς. Οὕτω παρεμβαίνει ἐνεργῶς ἐν Κρήτῃ καὶ ἐν Σάμῳ, δρᾷ εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐμπνεύουσα εἰς τὴν σημερινὴν τουρκικὴν Κυβέρνησιν φιλελευθέρους ἀρχάς, ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ διασώσῃ τὴν κινδυνεύουσαν Τουρκίαν, ἐπιζητεῖ μὲ κάθε τρόπον νὰ εἰρηνεύῃ· ἀλλὰ τὰ γεγονότα εἶνε ἀνώτερα τῆς θελήσεώς της. Προβάλλουν αἰφνιδίως ἐδῶ καὶ ἐκεῖ πλήρη κινδύνων. Εἶχομεν ἐπεισόδια ἐν Κύπρῳ, συνωμοσίας ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τώρα παρατηρεῖται πλὴν τῆς ἀλβανικῆς ἐπαναστά-

σεως, γενικὴ ἐξέγερσις τῶν λαῶν τῆς Βαλκανικῆς. Ἐν Βουλγαρίᾳ, ζητοῦν τὸν μετὰ τῆς Τουρκίας πόλεμον καὶ ἀπειλοῦν τὸν Βασιλέα Φερδινάνδον, ὅτι ἀποφεύγει νὰ τὸν κηρύξῃ. Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Γέσωφ εἶνε εἰς πλήρη ἀντίθεσιν μὲ τὸ λαϊκὸν φρόνημα. Ὅμοίως ἐξεγείρονται μὲ φιλοπολέμους διαθέσεις εἰς τὸ Βελιγράδιον.

Πάντα ταῦτα ἀντιτίθενται εἰς τὰ συμφέροντα τῆς ἀγγλικῆς διπλωματίας καὶ ἐκ τῆς τοιαύτης ἀντιθέσεως εἶνε καταφανὴς ὁ ρόλος τῆς τριπλῆς Συνεννόσεως. Ἀλλ' εἰς τὴν συνεννόησιν ταύτην ὑπάρχει ἡ Ῥωσία. Ποῖαν στάσιν θὰ τηρήσῃ μέχρι τέλους ἡ Δύναμις αὐτή, τῆς ὁποίας ὅλη ἡ ἱστορία μέχρι τοῦδε ἀρμονίζεται μὲ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν λαῶν τοῦ Αἴμου ἀπὸ τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ; Θὰ παραμείνῃ ἀπαθὴς πρὸς τὰ συμβαίνοντα; Θ' ἀφήσῃ ὅλην τὴν ἀνεσιν φιλελευθέρου δράσεως πρὸς τὴν Αὐστρίαν, τῆς ὁποίας ὁ ἀρχικαγγελάριος ἔδωκε τὸν τόνον διὰ τῆς περιφήμου προτάσεώς του πρὸς τὴν Τουρκίαν; Ἡ προτάσις αὐτὴ οὐδὲν ἄλλο ἀποτελεῖ ἢ φιλελευθέρων κίνημα. Πραγματοποιουμένη ἐκπληροῖ τοὺς πόθους τῶν ὑπὸ τὴν Τουρκίαν ἐθνικοτήτων, τείνει σχεδὸν πρὸς μίαν αὐτονομίαν, ἀπορριπτομένη, ὡς ἀπερρίφθη, σημειοῖ ἀπλῶς τὸ προμῆνυμα μιᾶς γενικωτέρας παρεμβάσεως. Ὅτι δὲ τοῦτο ἀκριβῶς συμβαίνει ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς ἀμέσου εἰς Συνάϊαν μεταβάσεως τοῦ κόμητος Μπέρτχολδ. Ἡ ἐπίσκεψις αὕτη τοῦ αὐστριακοῦ ἀρχικαγγελαρίου πρὸς τὸν Βασιλέα Κάρολον ἀποτελεῖ οἰκείαν συνεννόησιν τῆς μικρᾶς συμμάχου Ῥουμανίας πρὸς τὴν τριπλὴν συμμαχίαν, οὐδεμία δὲ ἀμφιβολία, ὅτι στρέφεται κατὰ τῆς Ῥωσίας. Παίξεται ἓνα ταχὺ παιχνίδι, ἀλλὰ μάταιον ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην διὰ τὰς προβλέψεις τῶν κινδύνων. Διότι ἡ Ῥωσία δὲν δύναται νὰ μετατρέψῃ τὰς παραδόσεις τῆς ἱστορίας της καὶ ἴσως οὕτω προκαλουμένη καὶ ἐξ ἄλλου παρασυρομένη ἐκ τῶν γεγονότων ἀναλάβῃ ταχύτερον τὸν ἀπελευθερωτικὸν ἀγῶνα, ὅτε μοιραίως θὰ συγκρουσθῇ πρὸς τὴν ἀγγλικὴν πολιτικὴν. Πολλὰ ἐπεισόδια δύνανται νὰ ἐπέλθουν ἕως τότε καὶ ἐνδε-

χόμενον καὶ οἱ ἀνωτέρω συλλογισμοὶ ν' ἀποδειχθῶν ἐσφαλμένοι. Ἀλλὰ ἓνα εἶνε βέβαιον ὅτι εἴτε διασπασθῇ ἡ Τριπλὴ Συνεννόησις καὶ ἀπομονωθῇ ἡ Ἀγγλία, ἀπομόνωσις, ἡ ὁποία φαίνεται σκοπὸς ὄλων αὐτῶν τῶν κινήσεων εἴτε ὄχι, αἱ περιπλοκαὶ εἶνε ἀφευκτοὶ καὶ ἀναμέσον αὐτῶν ἡ Ἑλλάς δὲν δύναται νὰ παραμείνῃ ἀδιάφορος, διότι τοῦτο θὰ ἐσήμαινε τελικὴν ἐθνικὴν ἧτταν.

Ἐν πρώτοις τὰ ἀπελευθερωτικὰ κινήματα τῶν ὑπὸ δουλείαν πληθυσμῶν της παρὰ πᾶσαν συμβουλὴν καὶ ἐναντίαν θέλησίν της ἐντεῦθεν, παρουσιάζονται ἀναπόφευκτα καὶ ἐπανειλημμένα εἰς τρόπον ὥστε φαίνεται πλέον δυσχερὴς ἡ ἐπιβολὴ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ ἐλευθέρου Κράτους. Ἐπειτα αὐτὰ ταῦτα τὰ σχετιζόμενα μὲ τὰς τύχας τοῦ ἔθνους γεγονότα, ἡ ἀλβανικὴ ἐπανάστασις — οὐδεὶς συμβιβασμὸς εἶνε δυνατὸς μὲ ἐθνολογικὴν συνειδήσιν ἡ ὁποία πληρώνει αἱματηρῶς τὸ χρέος της — τὸ

κρητικὸν ζήτημα, ἡ πιθανὴ ἐξακολούθησις τοῦ ἰταλοτουρκικοῦ πολέμου καὶ τὶς οἶδε ποῖα αὔριον ταραχώδη συμβάντα θὰ θέσουν ὑπὸ δεινὴν δοκιμασίαν τὸ ἐλεύθερον Κράτος. Ἡ σημερινὴ εὐρωπαϊκὴ ὁμοφωνία πρὸς τὴν εἰρήνην εἶνε τεχνητὸν φαινόμενον, διότι ἡ ἰσορροπία αὕτη οὐσιαστικῶς διαταράχθη ἤδη. Ἐκαστος δύναται νὰ ἐννοήσῃ, ὅτι ἡ Ἑλλάς πολιτεύεται σήμερον πρὸς τὴν κατὰ πρόσχημα ἐμφανῆ διάθεσιν τῆς εὐρωπαϊκῆς διπλωματίας. Δὲν προτρέχει τῶν γεγονότων, ἀλλὰ ἐπεταὶ αὐτῶν κατ' ἀνάγκην. Δὲν δύναται ἡ ἴδια νὰ ἐπιβάλλῃ μίαν σταθερὰν θέλησιν. Ἡ Ἑλλάς ἐξοφλεῖ τώρα ἀκριβὰ τὰς συνεπειὰς τῆς κακοδιοικήσεώς της ἡ ὁποία τὴν ἠμπόδισε πάντοτε νὰ ληφθῇ ὑπὸ σοβαρὰν ἔποψιν εἰς τοὺς ἀρχικοὺς συνδυασμοὺς τῶν Μεγάλων Δυνάμεων.

Τοιαύτη εἶνε ἀτυχῶς ἡ θέσις της ἀναμέσον τῆς παγκοσμίου πολιτικῆς, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων μικρῶν Κρατῶν τοῦ Αἴμου ἡ θέσις δὲν φαίνεται ἀσφαλεστέρα.

ΓΕΡ. ΒΛΚΟΣ

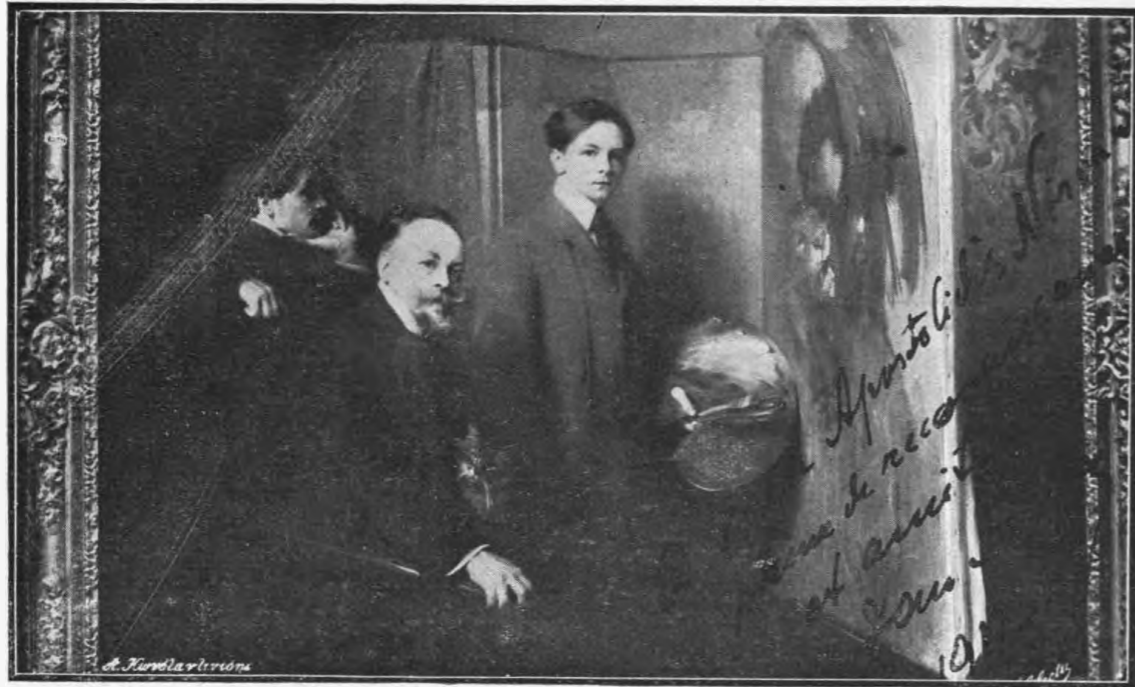

Α Γ Α Π Ε Σ

Ἀποθνήμιάω μὴν ὄμορφη, μὰ νοικοκεροπούλα
 ποῦχει τὰ παχουλὰ βυζιά, τὰ κερασάτα χεῖλια,
 ποῦχει τὰ κρονομάγουλα, τ' ἀράπικα τὰ μάτια
 τὴ νύχτα στὰ μαλλάκια της, τὴ μέρα στὴ θωριά της,
 ποῦχει τὴ μέση λυγρὴ καὶ τὸ κορμὶ γεμάτο,
 μὰ-ὠϊμένα-δὲ μὲ θέλοννε μάννα τὰ γονικά της
 κι' ὄντις βαρῶ τὸν ταμπούρα καὶ παίζω τὸ σουραῦλι
 σφαλίζον τὰ παράθυρα καὶ δέροννε τὴ κόρη
 γιὰτι κυτᾶει καὶ γνοιάζεται γιὰ μὲ τὸ βερεμιάρη,
 ποῦ μὲ βαρένον τὰ σκοουτιά, μὲ δέρον τὰ τζαπράζι,
 μὲ διώχον τὰ καματερά, μὲ μπαῖλοῦν τὰ γίδια.
 Ἄχι καὶ νὰ ἀπόδησε μωρὴ καῦμένη μάννα
 τὸ προῦνιό, τὴν ταχυτὴν νὰ πάω καὶ γὼ κοντὰ της,
 νὰ τραουδῶ τὸ Χάροντα νὰ μὴν τὴν τουραγνίζη.

ΧΑΡΗΣ ΕΠΑΧΤΙΤΗΣ

ΟΙ ΣΤΥΚΑ

ΑΙ Ἀθηναί ἐφιλοξένησαν, δι' ὀλίγας ἡμέρας, τὸν διάσημον Πολωνὸν ζωγράφον Ζάν Στύκα, συνοδευόμενον ἀπὸ τοὺς δύο τοῦ υἱοῦς Ταδὲ Στύκα καὶ Ἀδάμ Στύκα, τῶν ὁποίων ὁ πρῶτος ἐγένετο ἤδη ἔνδοξος, εἰς ἡλικίαν εἰκοσιτριῶν ἐτῶν, ὁ δὲ δεῦτερος εἰς ἡλικίαν εἰκοσιενὸς ἔτους, ὡς ζωγράφος Ἀνατολικῶν σκηνῶν, εἶναι ἤδη εὐφήμως γνωστός. Ἡ καλλιτεχνικὴ οἰκογένεια ἐπέρασε ἀπὸ τὰς Ἀθήνας, ἀφοῦ ἐσταμάτησεν εἰς τὴν Κέρκυραν, καὶ διευθύνεται εἰς Ἰθάκην.

Τὸ καλλιτεχνικὸν αὐτὸ δρομολόγιον κανονίζει μιὰ ωραία ἀποστολή. Ὁ πατὴρ Στύκα, ὁ ἐπικὸς αὐτὸς τεχνίτης, ὁ ὁποῖος ὠνομάσθη «ζωγράφος τῆς Ἐποποιίας καὶ ὅλων τῶν ἐποποιῶν», ἀφοῦ ἐδέσμευσεν εἰς μεγαλειώδεις πίνακας, ποῦ θὰ ἤμποροῦσε κανεὶς νὰ τοὺς παραβάλλῃ μὲ ραψωδίας, τὴν Ῥώμην καὶ τὴν Παλαιστίνην, ἔρχεται εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀκολουθῶν τὰ ἴχνη τοῦ Ὀδυσσεύς. Μέγας ἐκδοτικὸς οἶκος, ἀναλαβὼν τὴν εἰκονογραφημένην ἐκδοσὶν τῆς «Ὀδυσσεΐας», ἣ ὁποία πρόκειται νὰ ἐμφανισθῇ ταυτόχρονως εἰς πολλὰς Εὐρω-

παϊκὰς γλώσσας, ἀνέθεσε τὸν καλλιτεχνικὸν αὐτὸν ἄθλον εἰς τὸν Ζάν Στύκα. Ἡ ἐκλογή δὲν ἦτο δύσκολος. Ὁ ζωγράφος αὐτός, μὲ τὴν ἐπιβλητικὴν ψυχὴν, ὁ ἐκτελέσας ἤδη τὴν θαυμασίαν εἰκονογράφησιν τοῦ «Quo Vadis», τοῦ συμπατριώτου του συγγραφέως, ἦτον ὁ ἐνδεδειγμένος διὰ τὴν ἀποστολὴν αὐτήν.

*

Ὁ Ζάν Στύκα, ἀνερχόμενος ἀπὸ τὴν Ῥώμην εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐπανέρχεται εἰς τοὺς παλαιούς του ἔρωτας. Τὸ πρῶτον του ἔργον, ὅταν ἀκόμη ἐμαθήτευεν εἰς τὴν Βιέννην, καὶ τὸ ὅποιον ἐπέσπασε τὴν προσοχὴν τῶν διδασκάλων του καὶ ἐγένετο ἀφορμὴ τῶν εὐνοικωτέρων προρρήσεων διὰ τὸ μέλλον τοῦ νεοῦ ζωγράφου, ἦτο ὁ Ὀδυσσεύς. Ἐκτοτε ὁ ἐπικὸς αὐτὸς ἦρως, ὑπῆρξεν ὁ μεγαλύτερος του ἔρωτος καὶ ἡ Ὀδύσεια τὸ προσφιλέστερόν του βιβλίον. Οἱ θεοὶ τοῦ Ὀλύμπου ἐγέναν ἡ θρησκεία του. Ἐγκατασταθεὶς ἀργότερα εἰς τὸ Παρίσι ἔστησε τὸν Ἀπόλλωνα εἰς τὸ ὑπερ-θυρον τῆς ἐν Γκὰρς ἐπαυλεῶς του, εἰς

μεγαλειώδη ἀνάγλυφον σύνθεσιν, τὴν ὁποίαν εἰργάσθη μὲ τὰ ἴδια του χέρια. Τριγυρισμένος ἀπὸ πυκνὰ δένδρα, μέσα ἀπὸ τὰς σκιὰς τῶν ὁποίων τὰ ζῶα τοῦ δρυμοῦ προβάλλουν μαγνητισμένα ἀπὸ τὴν θεϊὰν μελωδίαν, ὁ ξανθὸς θεὸς παίζει τὴν λύραν του.

— Τὰ πουλιὰ τῶρα ἔχουν χτίσει τις φωνηὲς τοὺς ἀπάνω στὸ ἀνάγλυφο αὐτὸ καὶ τὸ τραγούδι τοὺς εἶναι ἓνας ἀδιάκοπος ζεστός ὕμνος πρὸς τὸν ἀρχαῖον θεόν. Ἄν εἶχα στήσει ἐκεῖ μιὰ Μανιόνα, δλοὶ θάλεγαν πῶς ἐγένετο κάποιο θαῦμα. Ἐγὼ ὁμως κι' ἔτσι πιστεύω στὸ θαῦμα! . .

Εἶναι τὰ λόγια τοῦ ἐμπνευσμένου διδασκάλου, ἓνα κομμάτι λυρικῆς διαχύσεως, γεμάτης ἀπὸ εἰδωλοατρικὴν ἔκστασιν, ἐμπρὸς εἰς τὰ κύματα τοῦ Φαλήρου.

Εἰς τὴν ἀποστολὴν αὐτὴν ὁ Ζάν Στύκα βλέπει ἐκπληρούμενον τὸ ὄνειρον τῆς νεότητός του. Περιηγητὴς νοσταλγικός, κρατῶν ἀντὶ τοῦ Βαΐδεκερ, τὴν Ὀδύσειαν, ἀκολουθεῖ τὸν Ὀδυσσεά εἰς τὰς περιπλανήσεις του, τὸν ξανθὸν Ὀδυσσεά, ὅπως τὸν φαντάζεται, καὶ ἐπιστρέφει μαζῇ του

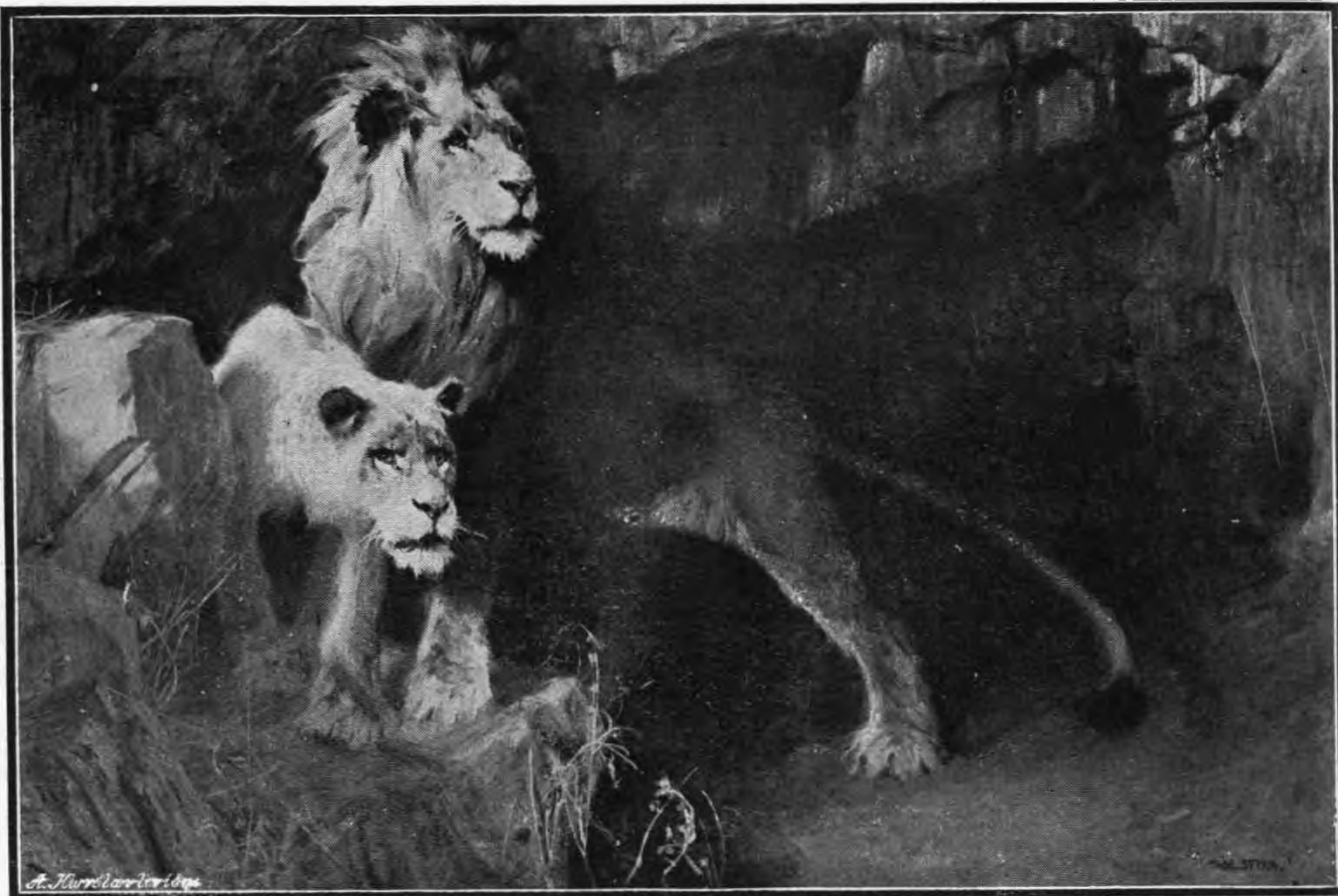
εἰς τὴν Ἰθάκην, εἰς τὸ «νόστιμον ἡμῶν». Περιμένει «καπνὸν ἀποθρώσκοντα νοῆσαι» καὶ πηγαίνει μὲ τὴν βεβαιότητα νὰ συναντήσῃ ἀκόμη τὴν Πηνελόπην, ὑφαίνουσαν τὸν ἴστόν τῆς πίστεώς της.

*

Εἰς τὸ πρόχειρον αὐτὸ σημεῖωμα δὲν εἶνε ἡ στιγμή νὰ ὁμιλήσω διεξοδικῶς διὰ τὸ ἔργον τοῦ Στύκα. Ὀλίγαι σημειώσεις διὰ τὴν ζωὴν του καὶ διὰ τὸ ἔργον του ἄς ἀρκέσουν σήμερον διὰ τὴν γνωριμίαν τοῦ εὐγενοῦς μας ξένου. Ὁ Ζάν Στύκα ἐγεννήθη εἰς τὸ Λέμπεργ τῆς Πολωνίας τὴν 8 Ἀπριλίου 1858. Κατὰ τὸ 1877 εἰσῆλθεν εἰς τὴν Καλλιτεχνικὴν Σχολὴν τῆς Βιέννης, ὅπου ἀπὸ τὰ πρῶτα ἔτη τῶν σπουδῶν του ἔτυχε χρυσοῦ μεταλλίου καὶ τοῦ πρῶτου βραβείου τῆς Ῥώμης, διὰ τὸ ἔργον του τὸ παριστάνον τὸν Ὀδυσσεά, φονεύοντα κάπρον. Μετὰ διετῆ διαμονὴν ἐν Ἰταλίᾳ (1881-1882) μετέβη εἰς Κρακοβίαν, ὅπου ἠκολούθησε τὰς συμβουλὰς τοῦ διασήμου Ματέτσκη. Τῷ 1886 ἐπεσεκέρθη τὸ Πα-

ΜΙΑ ΠΑΡΤΙΔΑ ΝΤΟΜΙΝΟ ΣΤΗ ΜΠΙΣΚΡΑ ΥΠΟ ΑΔΑΜ ΣΤΥΚΑ

ΛΕΟΝΤΕΣ ΠΡΟ ΤΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ ΥΠΟ ΤΑΔΕ ΣΤΥΚΑ

ρίσι, διὰ νὰ ἐκθέσῃ τὴν Παρθένον εὐλογοῦσαν τὸν Πολωνικὸν λαόν, σελίδα ἀπλήν καὶ δυνατὴν ἀφιερωμένην εἰς τὴν πατρίδα του. Κατόπιν ἐξέθεσεν εἰς τὴν Ἑταιρίαν τῶν Γάλλων Καλλιτεχνῶν: "Οἶδαν τὴν Προφήτισσαν, προλέγουσαν τὰς συμφορὰς τοῦ Ἰσραὴλ (1887) καὶ τὴν Συνάντησιν ἐπὶ τῆς Ἀπίας Ὀδοῦ (1888). Ἐπιστρέψας εἰς τὸ Λέμπουργ (1890) ὁ Ζάν Στύκα συνέθεσε τὴν Πολωνίαν, ἀληθῆ ἐθνικὴν ἐποποιίαν ἢ ὁποῖα ἐξήγειρεν ἄκρατον ἐνθουσιασμόν καὶ ἀγορασθεῖσα διὰ δημοσίου ἐράνου, ἀνηρτήθη εἰς τὸ δημαρχεῖον τῆς πόλεως ταύτης. Συνέθεσεν ἐπίσης τὴν Μάχην τοῦ Μπαίλαβις, δοξαστικὴν τοῦ Πολωνοῦ ἥρωος Κοσπίνσκι καὶ ἄλλα ἔργα ἴσης δυνάμεως καὶ ἐθνικῶν πάντοτε ἐμπνεύσεων. Κατὰ τὸ 1894 ἐταξίδευσεν εἰς Παλαιστίνην, περιπαθὴς προσκυνητῆς, ζητῶν ἐμπνεύσεις διὰ τὸ γιγάντιον ἔργον του Γολγοθᾶς, τὸ ὁποῖον ἡ Βαρσοβία ἐδέχθη τὸ ἐπόμενον ἔτος μὲ ἀκράτητον συγκίνησιν. Κατόπιν δευτέρου του ταξιδίου εἰς

Ρώμην (1898) ἀπέφερε τὴν μεγαλειώδη σύνθεσίν του: Τὸ μαρτύριον τῶν Χριστιανῶν εἰς τὸν κίρκον τοῦ Νέρωνος, ἐκτεθὲν εἰς τὸ Παρίσι κατὰ τὸ 1900. Ἐγκαταστάθεις ἔκτοτε εἰς τὴν Γαλλίαν, ἔκαμε γνωστὸν τὸ τάλαντόν του ὑπὸ τὰς ποικιλωτέραις ἀπόψεις, ὡς ζωγράφου, ὄχι μόνον τοῦ Πολωνικοῦ καὶ τοῦ Χριστιανικοῦ ἐπικού κύκλου, ἀλλὰ καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ κυρίως, ἀπὸ τὴν ἐπαφὴν τοῦ ὁποῖου ἀνεπέωσε καὶ ἐδυνάμωσε τὴν ἐμπνευσίν του. Ὡς προσωπογράφος ἐξετιμῆθη ἰδιαιτέρως, εἰς τὰς προσωπογραφίας τοῦ Τολστόϊ, τοῦ Φλαμπαριῶν, τοῦ Ροσσεφόρ κλπ. Τὰ ἔργα του κατέχουν τὸ σπάνιον δῶρον νὰ προσελκύουν ἐξ ἴσου τὴν αὐστηρὰν κριτικὴν καὶ τὸν λαϊκὸν ἐνθουσιασμόν. «Ὅ,τι εἶνε μέγα τὸν προσελκύει, ὅ,τι εἶνε εὐγενὲς τὸν συγκρατεῖ» ἔγραφε περὶ αὐτοῦ ἡ Σαθερίν. Εἰς τὸ Παρισινὸν Σαλὸν ὁ Ζάν Στύκα ἐξέθεσε μεγάλην σειρὰν ἔργων, ὑψηλῆς ἐμπνεύσεως καὶ ἡρωικοῦ παλμοῦ. Αἱ τρεῖς ἰδιαιτέρως ἐκθέσεις τῶν ἔργων του, αἱ γενόμεναι κατὰ

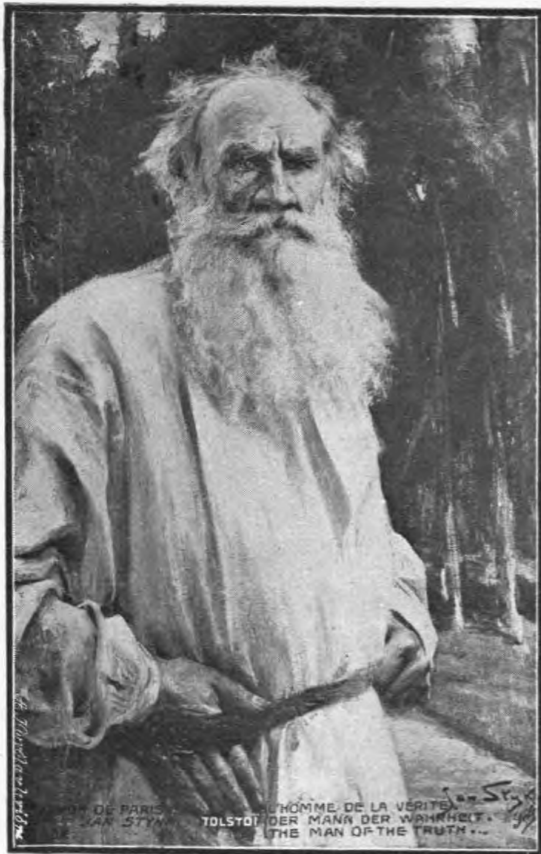

ΙΚΑΡΟΣ ΥΠΟ ΤΑΔΕ ΣΤΥΚΑ

ΠΟΛΩΝΙΑ ΥΠΟ ΖΑΝ ΣΤΥΚΑ

τά τελευταία έτη εις τὸ Παρίσι, συνετέλεσαν εις τὴν καθιέρωσιν τῆς παγκοσμίου

ΛΕΩΝ ΤΟΛΣΤΟΪ ΥΠΟ ΖΑΝ ΣΤΥΚΑ

του φήμης. Καί μόνον ἀπλῆ μνεία τῶν τελευταίων τούτων έργων τοῦ γονίμου ζωγράφου, ὁ ὁποῖος ἐνθυμίζει καί κατὰ τοῦτο τοὺς μεγάλους ζωγράφους τῆς Ἀναγεννήσεως, θ' ἀπαιτοῦσεν ὀλοκλήρους σελίδας. Ἡ σειρά τῶν πινάκων, τῶν ἐμπνευσμένων ἀπὸ τὴν Ὀδύσειαν, καὶ ἡ ὁποία θὰ χρησιμοποιηθῇ διὰ τὴν μνημειώδη ἔκδοσιν τῆς Ὀμηρικῆς ἐποποιίας, εἶνε τὸ ἔργον ποῦ ἀπασχολεῖ τώρα τὴν ἐμπνευσιν καὶ ὄλας τὰς στιγμὰς τοῦ ἐπικού αὐτοῦ ζωγράφου.

*

Ὁ Ταδὲ Στύκα, ὁ πρωτότοκος υἱὸς του, προσωπογράφος μεγάλης φήμης καὶ ζωγράφος θηρίων, εἰς ἡλικίαν εἰκοσιτριῶν ἐτῶν, ὅπως εἶπα, εἶνε ἤδη ἔνδοξος. Ὁ πολὺς Ρουσεφόρ, ὁ ὁποῖος ἔχει τὸν τίτλον ὅτι ἐπροφήτευσεν τὴν δόξαν ἐνὸς Καρρὸ καὶ ἐνὸς Μιλλέ, ἀφιερώνει εἰς ἓν τῶν τελευταίων φύλλων τῆς Παρισινῆς Παιρίδος κύριον ἄρθρον, ὑπὸ τὸν τίτλον «L'adolescent prodige», πλήρες θαυμασμοῦ διὰ τὸν νέον ζωγράφον. Τὸ ἄρθρον αὐτὸ τελειώνει ὡς ἐξῆς: Βλέπετε ὅτι ὄλαι αἱ προγνώσεις μου ἐπληθήθυσαν κατὰ γράμμα. Λοιπὸν, τολμῶ νὰ βεβαιώσω, ὅτι ἡ φήμη τοῦ Ταδὲ Στύκα, θὰ φθάσῃ πολὺ γρήγορα εἰς θαυμαστὰ ὕψη. . . Θὰ ἰδοῦν οἱ ἀπόγο-

νοί μου, ἂν ὄχι ἐγὼ, ὅτι αἱ προβλέψεις μου θὰ ἐπαληθεύσουν». Ὁ νεαρὸς Στύκα, νέος σεμνὸς κ' ἐντροπαλὸς ὡς παρθένος, ἀκολουθεῖ τὸν πατέρα του εἰς τὸ Ὀμηρικὸν προσκύνημα, καὶ βλέπων κανεὶς τὸ παιδί αὐτό, γεμάτον ἀπὸ ταπεινοφροσύνης καὶ ἀπλότητος, δὲν μαντεύει βέβαια ὅτι ἔχει ἐμπρὸς του ἓνα ἔνδοξον ζωγράφον.

Ὁ Ἀδὰμ Στύκα, ὁ δευτερότοκος, ζωγραφίζει Ἀνατολικὰς σκηνάς. Θαυμάζει τὸν πατέρα καὶ τὸν ἀδελφὸν καὶ οἱ δύο τρέφουν ἰδιαιτέραν ἐκτίμησιν πρὸς τὸ τάλαντον τοῦ Βενιαμὴν τῆς καλλιτεχνικῆς οἰκογενείας.

Ἀπὸ τὴν Λευκάδα, μ' ἐκφράσεις ὑπερτάτης εὐτυχίας, ὁ Ζὰν Στύκα μοῦ γράφει: «Εὗρηκα τὴν κεφαλὴν τοῦ ποιητοῦ Ἀριστοτέλους Βαλαωρίτου, ἐκτάκτως ὠραίαν καὶ κλασικὴν. Θὰ ἤθελα νὰ τὸν λάβω ὡς πρότυπον διὰ τὸν Ὀδυσσεά μου. Περιμένω τὴν γνώμην σας». Ἴδου καὶ μία καλλιτεχνικὴ εἰδησις, ἐξαιρετικῶς ἐνδιαφέροντος, τὴν ὁποίαν ἐπεφύλαξα ν' ἀνακοινώσω εἰς τοὺς ἀναγνώστας τοῦ «Καλλιτέχνου», μαζῇ μὲ τὰς προχείρους αὐτὰς σημειώσεις διὰ τὸν Ὀμηρίδην ζωγράφον καὶ τοὺς υἱοὺς του.

ΠΑΥΛΟΣ ΝΙΡΒΑΝΑΣ

Ο ΕΦΙΑΛΤΗΣ

ΠΡΟ πολλοῦ δι' ἐμὲ τοῦλάχιστον προσωπικῶς δὲν ὑπάρχει γλωσσικὸν ζήτημα. Γράφω ὅπως ὁμιλῶ καὶ ὅπως ἀκούω καὶ ἀδιαφορῶ διὰ τὰ ἄλλα. Δὲν εἶμαι ἐγὼ γραμματικὸς νὰ διαθέτω τὸν καιρὸν μου εἰς περιττὰς φροντίδας νὰ σχηματίσω γραμματικὴν γλώσσης ἀπλάστου καὶ συνεπῶς πολυμόρφου, ἡ ὁποία γραμματικὴ θὰ εἶνε ἰδική μου πάλιν μόνον, ἓνα κατασκευάσμα κατὰ τὰς παραλλαγὰς αὐθαίρετον, ἢ ἂν εἶνε κατὰ τὴν συγκριτικὴν λογικὴν πρὸς ἄλλας γλώσσας ἀληθῆς κατὰ τὴν φυσικὴν ἀλήθειαν τῆς συνθέσεως τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης θὰ εἶνε ἐσφαλμένη. Τὰ ζητήματα αὐτὰ ἐπὶ τέλος ἤμποροῦν ν' ἀφοροῦν τοὺς εἰδικούς καὶ δυνάμεθα νὰ τὰ λαμβάνωμεν ὑπ' ὄψιν μόνον ἐφ' ὅσον τὰ διαπραγματεύονται ὡς ἀπλοῖ ἐρευνηταί, ὡς συλλογεῖς καὶ ὡς παρατηρηταί, διακρίνοντες τὴν ὕλην καὶ κατατάσσοντες αὐτὴν ὄχι ὁμῶς καὶ μὲ τὴν ἀξίωσιν τῆς ἀπὸ τώρα ἀποκρυσταλλώσεως γραμματικῆς. Διότι τοῦτο εἶνε πρᾶξις ὑπεράνω τῆς ἀνθρωπίνης δυνάμεως.

Ἀδιαφορῶ λοιπὸν τελείως διὰ τὸ ζήτημα. Μοῦ ἀρκεῖ ἡ περὶ ἐμὲ ἡχολογία νὰ ἐκτελέσω τὸ ἔργον τῆς συνεννοήσεως πρὸς ἐκείνους πρὸς τοὺς ὁποίους ἀπευθύνομαι.

Καὶ καθὼς δὲν γράφω ἐκ τῶν βιβλίων, ἀλλ' ὅπως ὁμιλῶ καὶ ὅπως ἀκούω, πιστεύω, ὅτι εἶμαι εἰς τὴν φυσικὴν ἀλήθειαν. Τὸ ἀντίθετον θὰ συνέβαινε τὴν στιγμὴν ποῦ θὰ ἀκολουθοῦσα μίαν τεχνητὴν γραμματικὴν, γενικῶς ἢ καὶ ἐν μέρει ἀποκρουομένην, μὲ τὴν πεποιθήσιν μάλιστα, ὅτι αὐτὴ εἶνε ἡ ἀλάνθαστος τυπικὴ γραμματικὴ τοῦ μέλλοντος. Τότε θὰ εγγραφα ἐκ τῶν βιβλίων, καὶ κατὰ προσχεδιασμένους αὐθαίρετους κανόνας καὶ τύπους, θὰ ἔγραφα ὄχι ὅπως ὁμιλεῖ ὄλος ὁ κόσμος, ἀλλ' ὅπως προσδιορίζουν καὶ ἐπιβάλλουν ἓνας ἢ δύο γραμματικοί. Ἐγὼ δέ, ὁ ὁποῖος εἶμαι ὑπὲρ τῆς ὁμιλουμένης ἀπλῆς γλώσσης τοῦ λαοῦ — καὶ μαζῇ μου εἶνε οἱ πλεῖστοι τῶν γραφόντων — θὰ ἤμην τὴν στιγμὴν ποῦ ἐδεχόμην αὐτοὺς τοὺς περιορισμοὺς ὅ,τι εἶνε εἰς τὸ ἀντίθετον στρατόπεδον οἱ ἐννοοῦντες νὰ ἐπιβάλλουν τὴν ἀρχαίαν νεκρὰν γραμματικὴν τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης. Ἀσχολούμενος μὲ ἰδεολογικὰ θέματα θὰ παρεμόρφωνα ἐπὶ τὸ κωμικώτερον λέξεις μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ τὰς ὑπαγάγω εἰς τὰς αὐθαίρεσας μιᾶς δημῶδους γραμματικῆς χωρὶς διὰ τοῦτο νὰ δύναμαι νὰ τὰς καταστήσω καταληπτὰς εἰς ἐκείνους διὰ τοὺς ὁποίους ὑποτίθεται,

ὅτι θὰ ἐγίνετο μία τοιαύτη ἐργασία, ἀφοῦ κατανόησις ὠρισμένων λέξεων σημαίνει κατανόησις ἀναλόγων ἰδεολογικῶν παραστάσεων. Θὰ ἔπρεπε ν' ἀφαιρέσω τὰ τριτόκλιτα, νὰ μὴ μεταχειρίζωμαι ἐλευθέρως τὸν πληθυντικὸν ἀριθμὸν δηλαδὴ τὰς ἀθροιστικὰς ἐννοίας, πρᾶγμα ἀδύνατον διὰ πᾶσαν ἰδεολογικὴν συζητήσιν, τὰς μετοχάς, τοὺς συνθετικοὺς χρόνους τῶν ρημάτων. Ἀφαιρῶν δὲ ταῦτα θὰ περιώριζα τὴν διάνοιάν μου ἢ συμβιβασζόμενος θὰ ἐπέβαλα γλῶσσαν, ἢ ὁποία ἤθελε ἀπηχεῖ μὲ ἀντιπάθειαν ἢ κωμικῶς καὶ θὰ ἔφερον εἰς ἀφορήτους πλατυασμούς.

Αὐτὰ αἰσθάνομαι ἐγώ. Ἐν πάσῃ περιπτώσει καὶ ἐὰν ἔχω ἐν μέρει ἄδικον, πιστεύω ὅτι γενικώτερον σκέπτομαι ὀρθῶς. Νομίζω δὲ ὅτι διὰ τὸ ἔθνος μας τὸ γλωσσικὸν ζήτημα ἐγεῖνε ἐφιάλτης, ἀφοῦ ἢ γλῶσσα ἀπὸ μέσον κατήντησε σκοπός. Ἐὰν παρεμερίζετο μὲ κάποιαν ἀδιαφορίαν τὸ ζήτημα αὐτό, ἐὰν ὅσοι γράφουν ἔγραφαν μὴ σκεπτόμενοι τὴν τεχνητὴν γραμματικὴν ἀλλὰ μὲ τὴν σκέψιν μόνον, ὅτι οφείλουν νὰ γράφουν ἀπλούστερα ἀκολουθοῦντες τὴν ἠχολογίαν καὶ μὴ ἀξιοῦντες νὰ τὴν ρυθμίσουν αὐτοὶ ἀὐθαιρέτως, τότε ἢ κοπιᾶζουσα διάνοιά των ἀπὸ τὴν δῆθεν γλωσσοπλαστικὴν προσπάθειαν, θὰ διέθετε ἀποκλειστικῶς τὰς δυνάμεις τῆς διὰ τὴν δημιουργίαν ἔργων καὶ εἰς ταῦτα θὰ συμμετείχε, τοῦτο εἶνε τὸ σπουδαῖον, ὅλος ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος ἄνευ ἀντιρρήσεων. Οἱ

γραμματισταὶ παρηγοροῦνται, ὅτι τοὺς ἀναμένει ἀθανασία αἰῶνων. Δυνάμει τίνων ἰδεῶν; Δυνάμει τίνων ἔργων; Ἀνοησίας ἢ ἀσήμαντα πράγματα λέγει κάνεις εἰς οἰανδήποτε γλῶσσαν.

Ἐπὶ τέλος εἶνε ἀνάγκη τὸ ἔθνος νὰ ζήσει παραμερίζον τὸ οἰκτρὸν αὐτὸ ζήτημα, τὸ ὁποῖον ἢ μὲν χυδαία κομματικὴ πολιτικὴ ἐξεμεταλλεύθη πολλάκις ἐπιτηδεῖως, οἱ δὲ ζηλωταὶ του ἐκ τοῦ ὑπερβολικοῦ γραμματικοῦ φανατισμοῦ τῆς δημοτικῆς ἐπαναφέρουν μὲ ἐπιμονὴν ἀνταξίαν ἄλλης ἐπασχολήσεως. Τοιαύτην δυστυχῶς ἐννοίαν εἶχε ἢ τελευταία παράστασις τῆς «Ἰφιγενείας» τοῦ Μωραῆς εἰς τὴν «Νέαν Σκηνὴν». Ὁ νεαρὸς μεταφραστὴς ἐπροκάλεσε παρὰ τὸ εὐσυνείδητον τῆς ἐργασίας του θόρυβον διὰ τινῶν ὑπερβολῶν, αἱ ὁποῖαι ἐκρίθησαν ἀντιαισθητικαί.

Ἀλλὰ μία παράστασις εἶνε συμπτωματικὴ ὑπόθεσις. Τὸ ζήτημα ἐγκεῖται ἀλλαχοῦ, ὅτι ἢ προσήλωσις εἰς τὴν διατύπωσιν τῶν λέξεων αὐτῆ καὶ μόνη φθάνει νὰ βραβεύη τὰς συγχρόνους φιλολογικὰς ἀξιώσεις καὶ τότε δὲν γνωρίζω ποῖα ἢ ἐπίδρασις τῆς τέχνης εἰς τὸν λαὸν αὐτὸν τόσω καθυστερημένον εἰς μίαν ἀνωτέραν μόρφωσιν, ἢ ὁποία θὰ τοῦ ἐπολλαπλασίαζε τὰ μέσα τῆς ἐπιτυχίας καὶ εἰς αὐτὴν ἀκόμη τὴν πρακτικὴν ζωὴν του.

Ὁ κόσμος γύρω μας μεταβάλλεται διότι ὅλον ἐν σκέπτεται καὶ δρᾷ, ἢ μεις ἐμείναμεν ἀπλοὶ συζητηταὶ λέξεων καὶ μόνον λέξεων.

ΓΕΡ. ΒΩΚΟΣ

ΤΑ ΜΑΥΡΑ ΚΟΥΤΣΟΥΡΑ **

Ἐστάθη πολλὴν ὥραν ἐκεῖ. Ἐκάθησεν ἐπὶ τῆς οὐράς τοῦ μακροῦ πελωρίου κανονιοῦ ρεμβάζων, ἀγναντεύων τὸ βαθὺ γαλανὸ πέλαγος, καὶ τὰ ἄσπρα πετρωδὴ νησιά, κατοικίας τῶν θαλασσαιῶν καὶ τῶν γλάρων, ἀκούων τὸν ῥόχθον τῶν κυμάτων εἰς τοὺς πόδας τοῦ Κάστρου, ὅπου εἶνε γιγαντιαῖος μονοκόμματος βράχος μὲ δέκα σπιθαμὲς χῶμα στρωμένον ἐπὶ τῆς κορυφῆς καὶ τῆς κυματοειδοῦς πτυχῆς του, ὡς πεντακοσίας ὀργυῖας ὕψος ἀπὸ τῆς θαλάσσης. Ἐβλεπε πλῆθος παιδιὰ νὰ παίζουσαν εἰς τὸ χεῖλος τοῦ κρημοῦ, χωρὶς φόβου, καὶ χωρὶς ἐν ἑξ αὐτῶν νὰ κυλισθῆ ποτὲ τὸν κατήφορον. Ἀλλὰ, ὡς εἶδος παιδικῆς γυμναστικῆς, ἐκυλίσθησαν εἰς τὴν Γλίστραν, ἣτις κατήρχετο διαγωνίως ἐκεῖ πρὸς χαμηλὸν ἐπίπεδον, σχεδὸν σύρριζα στὸν κρημόν· πέτρα πελεκημένη, λεία, ὡς πέντε ὀργυῖας τὸ μῆκος τὸ κατωφερές. Ἀλλὰ προσέπειζον εἰς τὴν Ἀλτανοῦ τὴν μυθώδη σπηλιὰν ἣτις ἦτο ἀντικρὺ ἐπὶ τῆς πρώτης νησίδος. ἀποτείνοντα τὰς εἰθισμένας ταύτας ἐρωτήσεις, καὶ δεχόμενα τῆς Ἠχοῦς τὰς ἀμυδράς καὶ παλμῶδεις ἀπαντήσεις :

— Ἀλτανοῦ!

— οὐ ου οὔ;

— Ἄ α ἄ!

(Τὸ πρῶτον εἶνε ὡς ἀποκριτικὸν ἐπιφώνημα, κατὰ τὴν διάλεκτον τῶν Πηλεορειτῶν μᾶλλον, ὅχι τῶν νησιωτῶν· ἰσοδυναμεῖ μὲ τὸ ἔ ε ε! τὸ εἰθισμένον παρ' ἄλλοις. Τὸ δεύτερον εἶνε καταφατικόν, ἀντὶ τοῦ ναί.)

Ἐκεῖ, καθὼς ἔστρεφεν ὁ Ἀγάλλος τὸ βλέμμα μίαν πρὸς τὸ πέλαγος, καὶ μίαν πρὸς τὰ ἔσω τοῦ Κάστρου, ἐν παράθυρον ἀπὸ μίαν οἰκίαν, ἀντικρὺ στὸ Κανόνι,

ἠνοιχθῆ μὲ τριγμόν, ὡς ἐξ ἐσκοριασμένων στροφῶν ἐκ τῆς ὑγρασίας τοῦ βορρᾶ καὶ τῆς ἀνερχομένης διηνεκῶς ἄλμης τῶν κυμάτων εἰς τὴν γείτονα ἐκείνην ἀκτὴν, ὅπου διηνεκῶς διεξήγετο ἢ πάλη τῶν στοιχείων. Ὁ Ἀγάλλος ἔστρεψε τὸ τὸ βλέμμα, καὶ εἶδεν ὠραίαν ὄψιν νεαρᾶς γυναικὸς τῆς ὁποίας τὸ βλέμμα ἐπὶ στιγμὴν, ἔπεσε τυχαίως ἐπάνω του. Ἡ νεᾶνις ἔστερέωσε ταχέως τὰ παραθυρόφυλλα ἐπὶ τοῦ τοίχου, μὲ τοὺς συνήθεις σιδηροῦς μύλους (τὰ στηρίγματα τού), καὶ ἀπεσύρθη τάχιστα εἰς τὰ ἔσω τῆς οἰκίας. Δὲν τὴν εἶδε πλέον, ἂν καὶ πολλάκις ἐπανεφέρε πρὸς τὰ ἐκεῖ τὸ βλέμμα

Συγχρόνως μία γρηᾷ κυρτὴ ἐπέρασεν ἔμπροσθέν του, τὸν ἐγνώρισε, καὶ τοῦ εἶπε· «Καλῶς ὦρισες». Ὁ Ἀγάλλος τὴν ἐνθυμήθη.

— Δὲν εἶσαι ἢ Μανιά, τῆς εἶπε. Τὸ Γηρακῶ τῆς Κατερίνης, ποῦ σὲ λένε κοινῶς Μανιά.

— Ναί.

— Δὲν μοῦ λές, Μανιά, ποῖα εἶν' αὐτὴ ἢ κόρη ποῦ βγήκε τώρα, κ' ἄνοιξε τὸ παραθύρι κείνο;

— Εἶνε ἢ... τῆς Μ....

— Πανδρεμένη;

— Ἀρραβωνιασμένη ὀχτῶ χρόνια.

— Πῶς αὐτό;

— Ὁ Γιαννάκης ὁ Δράκος, ὁ σαστικός τῆς, βρίσκεται στὸ Μισήρι. Ἐκεῖ εἶνε πραγματευτής.

— Ἄ!

Ὁ Ἀγάλλος διελογίσθη, καὶ ἀνεπόλησε. Ἐνθυμήθη τὸν Γιαννάκην Δράκον, ἐκεῖνον ποῦ ἔλεγε ἢ γρηᾷ. Παιδιὰ ἦσαν συμμαθηταὶ εἰς τὸ σχολεῖον τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ Δασκαλάκη, ὅπου ἐμάνθανον μαζὺ τὰ κολλυβογράμματα, ἐκεῖνος δὲ ἦτο ὡς δύο χρόνους πρεσβύτερος αὐτοῦ. Τώρα

* Βλέπε «Καλλιτέχνην» τεύχη 24ον, 25ον, 26ον, 27ον, 28ον καὶ 29ον.

** Συνέχεια καὶ τέλος. Βλέπε «Καλλιτέχνην» τεύχος Αὐγούστου 1912.

Ἡ γρηὰ Κομνιανάκαινα εἶχε χῶσει τὴν ῥόκαν μὲς' ἀπὸ τὴν τραχηλιάν της, κ' ἐποδάρωσε κ' ἐτρεξεν ἀπνευστί πρὸς τὴν ἐπάνω συνοικίαν. Μετ' ὀλίγα λεπτά εἶφθασε πετάμενη, ὡς κωρῶνα, κ' ἐφῶναξε κάτω ἀπὸ τὸ μικρὸ πρόστοον τῆς οἰκίας τῆς Λ.

— Τὰ σαρήκια, Λ... ἦρθ' ὁ ἀρραβωνιαστικός σου· ὁ Γιαννάκης ὁ Δράκος εἶφθασε.

Ἡ Λ... δὲν ἐπίστευε τὰ ὠτά της· ἐπὶ ἱκανὴν ὥραν ἔμεινεν ὡς ἀπολιθωμένη.

*

Τὴν πρωίαν εἶφθασεν εἰς τὸ Κάστρον ὁ μνήστωρ ὁ ξενιτευμένος. Ὁ Γιαννάκης δὲν ἔφερε καμμίαν δυσκολίαν, ὡς ἔμαθε τὰ συμβάντα, ἔρριξε τὰ βάρη ὅλα στὸν Ἀγάλλον, κ' εἶπεν ὅτι ἤξευρε τὴν ἀρραβωνιαστικὴν του ὡς πιστὴν, καὶ ἀφωσιωμένην, καὶ ὅτι, ἂν ἔπταισε τίποτε ἐκείνη, αὐτὸς τὸ ἀναλαμβάνει ὡς ἴδιον πταῖσμά του.

Ὁ Ἀγάλλος εἶχε φέρει, ὡς ἔλεγε, δύο χιλιάδες τάλληρα ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον. Ἄνθρωπος πραγματευτής, τόσο εὐπορος, δὲν ἔπρεπε νὰ λεπτολογῇ τὰ μικρὰ σφάλματα. Μετὰ τρεῖς ἡμέρας τὴν Πέμπτην, συνέπιπτεν ἑορτὴ, τῆς Ἀναλήψεως, περὶ τὰ τέλη Μαΐου, ἦτο δὲ ἀκριβῶς νέα σελήνη· καὶ ὁ γάμος ἐτελέσθη τὴν ἐπαύριον τῆς Πέμπτης· ἐν πομπῇ καὶ παρατάξει, καταμεσῆς εἰς τὸν ναὸν τοῦ Χριστοῦ, ἀποκάτω ἀπ' τὸ στεφάνι τοῦ μεγάλου πολυελαίου πρὶν φύγη, ἀκόμα ὁ Ἀγάλλος διὰ τὸ Ἅγιον Ὄρος.

*

Μετὰ πολλοὺς χρόνους, ὅταν ὅλα τὰ πρόσωπα τοῦ δράματος τὰ μὲν ἀπῆλθον τὰ δὲ ἐγήρασαν—μετὰ εἴκοσι περίπου ἔτη, ἐπανεκάμψεν ἀπὸ τὸ Ὄρος ἱερομόναχος καὶ πνευματικός. Εἶχεν ἀσκητεῦσαι τόσα χρόνια εἰς τὰ Κατουνακία, κατὰ τὰς δυτικομεσημβρινὰς ὑπηρείας τοῦ Ἁθωνοῦ· εἶτα εἶχεν ἀποθάνει ὁ γέροντάς του, αὐτὸς δὲ ἐπώλησε τὴν ἀσκητικὴν καλύβην, κ' ἐπέστρεψεν εἰς τὴν γενέθλιον νῆσον του.

Τὸ γηραιὸν ἀνδρόγυνον ἐπέζη ἀκόμη, ὁ κύρ Δημητράκης τ' Ἀγάλλου κ' ἡ γραῖα

Ἀρετὴ. Ὁ παπᾶ Ἀλύπας ἐπῆγε κ' ἐγκατεστάθη ὀριστικῶς εἰς τὸ νεόκτιστον σταυροπηγιακὸν καὶ πατριαρχικὸν Κοινόβιον τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

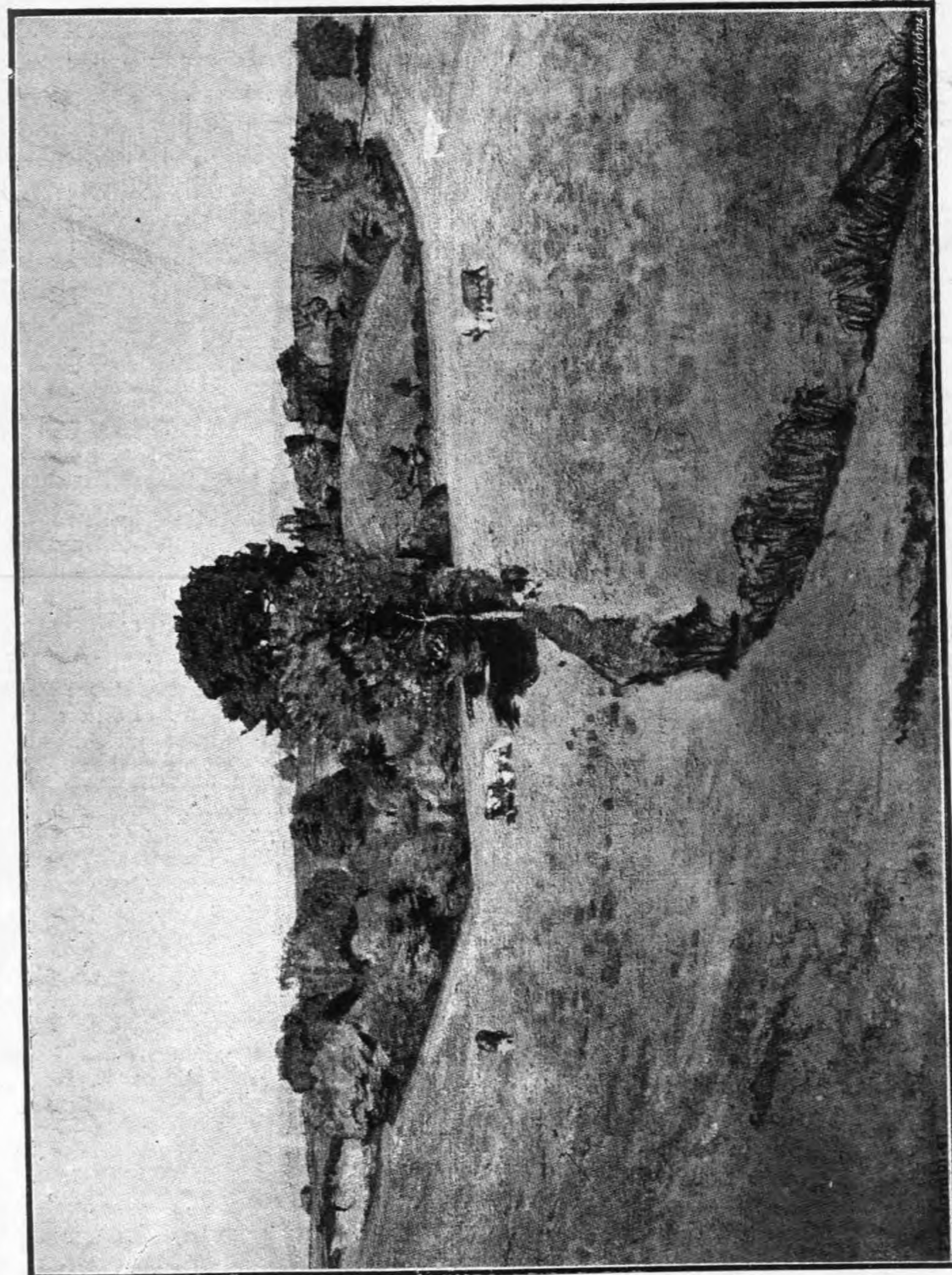
Ἐξελέχθη τέταρτος ἡγούμενος μετὰ τὸν Νήφωνα καὶ τὸν Γρηγόριον τοὺς κτήτορας, ὁ δεύτερος ἦτο ἐντόπιος, καὶ μακρινὸς συγγενὴς του, υἱὸς τοῦ ἀρχοντος Χατζησταμάτη οἵτινες εἶχον ἀποθάνῃ πρὸ τοῦ 1821, καὶ μετὰ τὸν Φλαυιανόν, ἀπελθόντα πρὸς καιρὸν ἐκ τῆς Μονῆς ἐνεκα τῶν ἀνωμαλιῶν καὶ τῶν περιστάσεων. Ὡς ἡγούμενος διέπρεψε, κ' ἐφημίσθη μάλιστα τὸ Ἀλυπιακὸν μοσχάτον, ὅπου αὐτὸς περιτέχνως τὸ κατεσκευάζε. Ἦτο φερωνύμως κατάλληλον διὰ ν' ἀνακουφίξῃ τὰς λύπας, τοὺς καύμους, καὶ τὰ βάσανα τοῦ κόσμου τούτου. Ἡ γραῖα Ἀρετὴ ἀπέθανε, καὶ ὁ γυιὸς της ὁ Ἀλύπας τὴν ἔθαψε «μὲ τὰ χεράκια του», ὡς ἱερεὺς καὶ ὡς υἱὸς, ὅπως αὐτὴ εὐχήθη. Ὁ κύρ Δημητράκης ἀφοῦ ἔδωκε πολλὰ πανωπροίκια εἰς τὰς δύο θυγατέρας του τὰς ὑπάνδρους, ἔδωκεν ἱκανὰ κ' εἰς τὸν Ἐπιφάνιον, ὅστις εἶχεν ἔλθῃ ἐκ τῆς Ὑδρας, πρὸ πολλοῦ, καὶ μετῆρχετο τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα εἰς τὸν τόπον, ἐμοίρασε δὲ καὶ τινὰ εἰς τοὺς πτωχοὺς, ἐκράτησεν ἀκόμα ὀλίγα διὰ τὸν ἑαυτὸν του, κ' ἐπῆγε κ' ἐκοινοβίασεν εἰς τὴν Μονὴν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, διὰ νὰ γηροκομηθῇ πλησίον τοῦ υἱοῦ του Ἀγάλλου, ὅπως πάλαι εἶχε προεῖπῃ. Ἐκάρη, καὶ ὠνομάσθη Δαυὶδ ὁ μοναχός.

Μετὰ χρόνους ὕστερον, ὁ πρωτότοκος υἱὸς τοῦ Ἐπιφανίου, τοῦ Λογιωτάτου, Δημήτριος, ἀφοῦ ἔμεινεν ὀλίγα ἔτη εἰς τὸ Ῥωσικὸν μοναστήρι, εἰς τὸν Ἁθῶνα, ἐπέστρεψε εἰς τὴν πατρίδα του. Οὗτος ἐμελλέ ποτε νὰ φημισθῇ ἀργότερα ὡς Διονύσιος ὁ γέροντας καὶ ὡς πνευματικός. Πλὴν τότε, ὅταν ἐπαρουσιάσθη εἰς τὸν θεῖόν του Ἀλύπιον, μόλις εἰκοσιοκταέτης ἐκαλεῖτο Δανιὴλ ἱεροδιάκονος μοναχός.

Ὅταν τὸν εἶδεν ἐξαφνα ὁ θεῖός του, μὲ λύπην καὶ πόνον ἀνέκραξε·

— Μαῦρο κούτσουρο ἐγὼ, μαῦρο κούτσουρο ἐσύ.

† Α. ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗΣ

ΦΕΙΝΟΠΛΩΡΟΝ ΥΠΟ ΚΟΛΩΜΠΙ

ματαιοδοξίας, υπεροχήν, ὄνομα, πλοῦτη, ἐγωισμούς, πολέμους κρημνίζων αὐτὰ χαιρεκάκως εἰς τὸ χάος τοῦ ἀπείρου καὶ τῆς δημιουργίας, κατέληξε εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἡ Ἑλλὰς «βγάζει μόνον φιλοσόφους». Ἐνας νεαρὸς Γερμανὸς ἔχων ἀδελφὸν ζωγράφον εἰς τὸ Μόναχον, ὅπως ἔλεγε, πάμπτωχος ἦλθε διὰ μερικὰς ἡμέρας καὶ ἔζησε ἐκ τῆς ἀγαθότητος ὄλων. Ἐπίσης ἦλθε ἓνας Ἴσπανὸς μὲ ἓνα μάτι. Ἐκανε δυὸ ἢ τρεῖς ἐπισκέψεις τὸ ἡμερονύκτιον ὡς νὰ ἐζητοῦσε κάποιον καὶ ἔφευγε.

Ἄλλ' ἡ οἰκειότερα μορφή τοῦ «Νέου Κέντρου» ἐν σχέσει πρὸς τὸν φιλολογοῦντα κόσμον, ὁ ὁποῖος συχναίει εἰς τὸ καφενεῖον αὐτό, εἶνε ὁ ποιητὴς Μαρτζώκης, ὁ «μαέστρος», ὡς τὸν ἀποκαλεῖ ἡ νεότης ἀπὸ σεβασμὸν καὶ ἐκτίμησιν. Τὸ δεῦτερον σπῆτι τοῦ μαέστρου εἶνε ἐκεῖ. Διημερεύει καὶ διανυκτερεύει μὲ διακοπὴν ὥρων τινῶν διὰ τὰ μαθήματα ἰταλικῆς, τὰ ὅποια δίδει. Ὁ ἀγαθὸς καὶ συμπαθὴς αὐτὸς ἄνθρωπος, ὁ ἀντιτάσων πρὸς τὰς στερεώσεις τῆς ζωῆς μίαν σπαρτιατικὴν λιτότητα καὶ ἓνα καταπλήσσοντα ἡρωισμόν, εἶνε ἓνα παράδειγμα ἡρέμου καὶ ἐντίμου ζωῆς. Τίποτε δὲν ὑπάρχει διὰ νὰ τὸν θέλῃ πλέον εἰς τὸν κόσμον εἰμῆ ἢ ἀφοσίωσις εἰς μερικὰ ἰδανικὰ τῆς τέχνης του. Χωρὶς νὰ εἴμεθα σύμφωνοι μαζῆ του ὡς πρὸς τὴν καλλιτεχνικὴν ἀντίληψιν, διὰ πράγματα εἰς τὰ ὅποια ἀποδίδει αὐτὸς ἐξαιρετικὴν σημασίαν, διὰ τοὺς καθωρισμένους ποιητικούς ρυθμούς, τῆς ρίμες καὶ τὰ παρόμοια ἀρχαιολογικὰ πρότυπα τῆς τέχνης, δι' αὐτὴν ἀκόμη τὴν ζωικὴν του ἐγκαρτέρησιν ἢ ὅποια εἶνε ἡρωικὴ μόνον διὰ τὴν λιτότητα αὐτῆς καὶ τὴν ἀπόλυτον εὐθύτητα, ἀλλ' ἢ ὅποια ἠδύνατο νὰ εἶνε ἐνέργεια, ὄρμη καὶ διαρκὴς πόλεμος, χωρὶς νὰ συμφωνοῦμεν ἀκόμη ὡς πρὸς τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον πολιτεύεται ἀπέναντι τῆς νεότητος μὴ θέλων νὰ δυσαρεστήσῃ κανένα καὶ εὐρίσκων ὄλους μεγάλους ποιητὰς ἐν γνώσει, ὅτι οἱ περισσότεροι εἶνε ἀνάξιοι αὐτοῦ τοῦ τίτλου, μὲ ὅλα αὐτὰ ἡμεῖς ὄχι μόνον τὸν ἀγαπῶμεν, ἀλλὰ καὶ ἐν μέρει τὸν θαυμάζομεν. Ἡ αἰσθηματικὴ ζωὴ ὄλων

τῶν ἀνθρώπων ἔχει τὴν ὀδύνην τῆς, τοὺς πόνους, τὰς θλίψεις, τὰς συμφορὰς τῆς, τὰς θυέλλας τῆς καὶ τὰς τρικυμίας, ἀναγνωρίζεται καὶ χαρακτηρίζεται κοινῶς διὰ τῶν αὐτῶν ἀναμνήσεων. Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ὡς πρὸς ταῦτα συναντώμεθα ἐφ' ὅσον ἡ σημερινὴ συμβατικὴ ἠθικὴ εἶνε ὁ αἰώνιος φραγμὸς τῆς εὐτυχίας. Οὕτω αἱ θλίψεις τῶν ἄλλων ὑπενθυμίζουσι τὰς ἰδικὰς μας. Ὑπάρχει μία στιγμή ὡς ἐκείνη, τὴν ὁποῖαν τόσον ὠραῖα ἀπεικόνισε ὁ ζωγράφος Παρθένιος, ὅπου γονυπετεῖς, μὲ καθημαγμένα στήθη στρέφομεν τὰ δακρῦδρεκτὰ βλέμματα πρὸς τὸν οὐρανὸν ζητοῦντες μάταια βοήθειαν. Διερμηνεύς αὐτῆς τῆς ὀδύνης ὁ «μαέστρος» εἶνε ὁ ἀληθινὸς ποιητὴς, καὶ ὑπὸ τινὰς ἐπόψεις ἢ ποιήσεις του συνταράσσεται ἀπὸ αἴσθημα δικαιοσύνης. Ἡ μονομέρεια — οὐδέποτε ὁμοῦς ἢ μονοτονία — εἶναι ὑπὲρ αὐτοῦ. Αἴφνης ἢ ποιήσεις τοῦ Ἀλφρέδου δὲ Μυσσέ δὲν συγκινεῖ ἴσως τόσον, ὅσω θέλγει διὰ τὴν ποικιλίαν τῶν ἐκφραζομένων ἐπεισοδίων καὶ διὰ τὴν ἐλαφρότητα τῆς ζωῆς τοῦ ποιητοῦ, ἐνῶ ἡ ἐρωτικὴ ποιήσις τοῦ Μαρτζώκη ἐξεγείρει σφοδρὰς συγκινήσεις καὶ προκαλεῖ σκέψεις.

Ἄλλὰ κινδυνεύω νὰ παρασυρθῶ εἰς κριτικὴν καὶ ὁ σκοπὸς μῶν δὲν εἶνε αὐτός. Εἰς τὴν σειρὰν κάποιων ἐργασιῶν μου ἴσως ὀμιλήσω χωριστὰ περὶ τοῦ Μαρτζώκη. Τώρα προτίθεμαι ν' ἀναφέρω ἀπλῶς ἓνα εὐτυχὲς ἐπεισοδιὸν τῆς ζωῆς του, τὴν εἰκοσιπενταετηρίδα του, τὴν ὁποῖαν διὰ κοινοῦ γεύματος ἐώρτασαν νεαροὶ τινες ποιηταί. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου οφείλομεν μίαν ἐξήγησιν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας. Τοὺς εἴχομεν ὑποσχεθῆ νὰ ἐορτάσωμεν ἡμεῖς τὴν εἰκοσιπενταετηρίδα του δι' ὀμάδος φίλων καὶ συνεργατῶν τοῦ «Καλλιτέχνου», ἔχοντες τὴν πρόθεσιν νὰ γενικεύσωμεν τὴν ἐορτὴν, νὰ τὴν καταστήσωμεν ἴσως πανελληνίον. Καὶ ἀνεμένομεν πραγματικὴν τὴν κατάλληλον εὐκαιρίαν, ἢ ὅποια ἐβράδυνε νὰ ἔλθῃ λόγῳ τῶν πολιτικῶν καὶ ἐθνικῶν γεγονότων, ἀπασχολούντων κατ' αὐτὰς τὸ ἑλληνικὸν δημόσιον.

Ἄλλὰ νεαροὶ τινες ποιηταί, ἠθέλησαν νὰ ἐπισπεύσουν τὴν ἐορτὴν καὶ παρέθεσαν

εἰς τὴν ἑπαυλιν τοῦ Θῶν τιμητικὸν συμπόσιον ὑπὲρ τοῦ μαέστρου. Διὰ λόγους ἀνεξαρτήτους τῆς θελήσεώς μας δὲν ἠδυνήθημεν νὰ παραστῶμεν εἰς αὐτό, ἀλλ' ἀπὸ τῶν σελίδων τούτων, τὰς ὁποίας ἐτίμησε ὁ κ. Μαρτζώκης διὰ τῆς συνεργασίας

του στέλλομεν εὐχὰς εἰς τὸν ἀγαπητὸν ποιητὴν. Ἴσως καὶ ἡ ἐορτὴ ὅπως ἔγεινε λιτὴ, παράμερη καὶ μερικευμένη ν' ἀρμόζῃ περισσότερο εἰς τὴν ἀθόρυβον καὶ ταπεινὴν ζωὴν του.

ΓΕΡ. ΒΛΚΟΣ

ΜΙΑ ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΦΡΑΣΙΣ

Η παλαιὰ μόδα κληροδοτεῖ πάντοτε κάτι ἀπὸ τὸν χαρακτήρα τῆς, ὁμοίως καὶ αἱ παλαιαὶ ιδέαι, κάτι περισσότερο αὐταί, ἀπομένουν φαντάσματα, ποῦ δὲν κατορθώνουν ἀμέσως ν' ἀντιληφθοῦν τὴν νέαν πραγματικότητα. Οὕτω μία παλαιὰ διπλωματικὴ φράσις ἐξακολουθεῖ ἀκόμη ν' ἀναγράφεται ἐδῶ μὲ τὴν ἀρχικὴν ὑπονόησιν τῆς. Ἐπὶ τῶν τῶν νῶν μεγάλων ἐξωτερικῶν ζητημάτων, τὰ ὅποια ἀπειλοῦν τὰς τελευταίας ἐλπίδας τῆς ὑπάρξεως τοῦ ἑλληνισμοῦ ὡς ὠργανωμένης ἐνότητος, γίνεται λόγος περὶ τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων ὡς περὶ ὁμοφωνίας ὑφισταμένης μεταξύ των. Πρὸ τῆς ἐκρήξεως τοῦ ἰταλοτουρκικοῦ πολέμου καὶ τότε πάλιν κατὰ τύπους μόνον, ἡ φρασεολογία αὐτὴ ἀνταπεκρίνετο πρὸς τὰ πράγματα. Ἄλλ' ἀφ' ὅτου τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος εἶνε εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ ἰταλικοῦ στόλου χωρὶς ἢ ὁμοφωνία τῶν Δυνάμεων νὰ κατορθώσῃ νὰ προλάβῃ τὸ γεγονὸς τοῦτο, δὲν ὑφίσταται ἡ ὁμοφωνία αὕτη. Ἀπόδειξις ἢ πρότασις τοῦ αὐστριακοῦ ἀρχικαγκελαρίου Μέρχτολδ*, πρότασις, ἢ ὅποια εἰς ἄλλην

ἐποχὴν θὰ ἦτον ἡ εὐκαταία λύσις καὶ θὰ ἐγίνετο ἀσυζητητὴ ἀποδεκτὴ παρ' ὄλων τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων. Σήμερον κρίνεται ὑποπτος.

Δὲν δικαιολογεῖται λοιπὸν ἡ παλαιὰ φρασεολογία ἀφοῦ τὰ πράγματα ἀντιτίθενται εἰς τὴν ἐννοίαν τῆς. Εἰς τὰς ἡμέρας μας ὑπάρχει ἡ πρώτη συμμαχικὴ ἀντίθεσις τῶν Δυνάμεων, ἡ δημιουργηθεῖσα ἐκ τοῦ φόβου τοῦ πολέμου, ὑπάρχουν πρὸς τὸ παρὸν ὀμάδες Δυνάμεων ἔχουσαι καταφανῆ τὰ διάφορα συμφέροντά των. Καὶ ἐκάστη Δύναμις ἀναλόγως τῶν συμφερόντων τούτων κατακτᾷ ἢ θέλει νὰ κατακτήσῃ. Τὰ μικρὰ Κράτη ἔζησαν μέχρι τοῦδε καὶ ἠνυπόθησαν ἐκ τῆς ὁμοφωνίας των. Ὑποφέρουν καὶ ἀπειλοῦνται εἰς τὰ ιδεώδη τῆς ἐθνικῆς των ζωῆς ἐκ τῆς ἀντιθέσεως τῶν κατακτητικῶν των βλέψεων.

Ἡ Ἑλλὰς, ἐξακολουθοῦσα καθ' ἑαυτήν, νὰ σκέπτεται κατὰ τὴν παλαιὰν ἀντίληψιν ἀρχίζει νὰ γίνεται ἐνόχλησις πρὸς τοὺς ἰσχυροὺς, οἱ ὅποιοι αἰσθάνονται, ὅτι κινδυνεύουν οἱ ἴδιοι. Μία ἀγγλικὴ ἐφημερὶς τῆς λέγει: «Ὅ,τι θὰ κάμῃς ἐπὶ τέλος κάμε το μόνη σου». Εἶνε ὡς νὰ τῆς λέγῃ: «Ἄφρησέ μας πλέον ἡσύχους».

* Σ. Σ. Τὸ ὄνομα τοῦ διπλωμάτου τούτου ὑπέστη παραφθορὰν ἐκ τυπογραφικῆς ἀβλεψίας εἰς προγενεστέρας σελίδας τοῦ «Καλλιτέχνου».

ΤΑ ΩΡΑΙΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΝΟΣ ΑΘΗΝΑΙΟΥ

Ἀθήναι, Αἴγουστος

Οἱ τελευταῖοι πιστοὶ τοῦ Νέου Φάληρου θανατῶν τώρα τὰς πρώτας φθινοπωρινὰς νύχτας μετὰ τὰ βογκῶντα κύματα, πρὸς τὰ ὁποῖα ἀντιπαλαίουν οἱ τελευταῖοι ἤχοι τῆς ἰταλικῆς μπάντας. Δύο τρεῖς ἡμέρες ἀκόμη καὶ ἡ ἀκτὴ θὰ παραδοθῆ εἰς τὸ σκότος καὶ τὸ μυστήριον τῆς ἐρημίας καὶ θ' ἀρχίσουν τὰ ἡλιοχαρῆ ἀπομνησήμερα.

Τὸ ἐφετεινὸν Φάληρον ἦτο ὠραῖον, ἀκριβῶς διότι δὲν ὑπῆρξε πολυσύχναστον. Ἐνα ὠρισμένον κοινὸν τοῦ κόσμου τῶν jours fixes τὸ ἐπεσκέπτετο τρεῖς τῆς ἐβδομάδος. Τὰς ἄλλας νύκτας οἱ θαμῶνες τοῦ ἦσαν ἀραιότατοι, ἀλλ' αὐτοὶ δὲν κατέβαιναν διὰ νὰ βλέπουν καὶ νὰ βλέπωνται, διὰ νὰ σχολιάζον καὶ νὰ σχολιάζωνται. Αὐτοὶ ἀγαποῦσαν μόνον τὸ Φάληρον. Μεταξὺ αὐτῶν ὁ ἰδιοκτήτης τῆς «Ἀκροπόλεως» κ. Γαβριηλίδης μόνος πάντοτε περιπατῶν εἰς τὴν ἐξέδραν, ἀκούων τὴν μουσικὴν, ἑναρμονίζων μετ' αὐτὴν τὰ μεγαλοργὰ του ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ὄνειρα. Ἐπειτα ὁ Σουρῆς, φιλοσοφῶν ἀδιαφόρως, ἦτοι λέγων τὴν παντοτεινὴν ἀλήθειαν τῶν πραγμάτων, ἡ κυρία Σουρῆ, πειράζουσα καὶ δυσφημοῦσα τὸ σκυλάκι μας, ὀλόκληρος ἡ οἰκογένεια Σουρῆ, ὁ Κονδυλάκης, ὁ Ζαχαρίας Παπαντωνίου, ὁ Στέφανος Στεφάνου, ὁ Πορφύρας, μετὰ διάλειμμα διαμονῆς εἰς τὸ Τατόι. εὐτυχῆς θνητός. Ἐπειτα ἕνας θαυμάσιος ταγματάρχης τοῦ πυροβολικοῦ πάντοτε μόνος, πάντοτε μετ' ὀλόλευκη στολή, κατερχόμενος μετὰ τὸ τραῖνον τῶν ἐννέα, ἀνερχόμενος μετὰ τὸ τελευταῖον ἀκριβῶς. Ἐκ τοῦ ἐγγωρῖου φαληρικοῦ πληθυσμοῦ ὁ κ. Καμπούρογλος τῆς Ἑθνικῆς Βιβλιοθήκης μετὰ τὴν χαριτωμένην του κόρην, ἀντιθέτως πρὸς τὴν Καν Σουρῆ φίλην στοργικὴν τοῦ σκύλου μας. Ἡ Κε Πολιτάκη κρατοῦσα διὰ τῆς φωνῆς τῆς ὄλους τοὺς ἤχους τῶν διαλειμάτων τῆς μουσικῆς δεσμούς, ἐξοχος κυρία, ὁ σύζυγός της ὁ συμπαθὴς διευθυντὴς τῆς Ρωσικῆς ἀτμοπλοικῆς Ἐταιρείας, κάποτε ἡ κυρία Παρρέν, ἡ ἀγαπητὴ συνάδελφος εἰς τὴν ὁποίαν ὀφείλεται μεγάλο μέρος τῆς κοινωνικῆς δράσεως τῆς ἐλληνίδος, δύο πειραιώτιδες φίλοι ντυμέναις ὅπως ἡ Μαρία

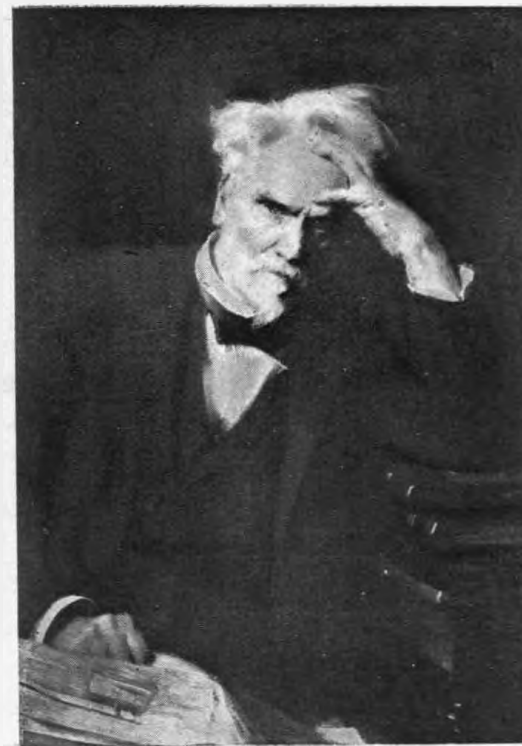
Στούαρτ— ἡ μία ἔχει τὰ χέρια τῆς Τζοκόνδας τὰ ὠραιότερα γυναικεῖα χέρια ποῦ εἶδα ποτε— Ἐκτάκτως φθάνει ὁ Μῆτσος Χατζόπουλος, ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει καιρὸν οὔτε ν' ἀναπνεύσῃ, γράφει καὶ μεταφράζει ὑπὸ τὰ ἡλεκτρικὰ ἐν μέσῳ ὄλου ἐκείνου τοῦ πλήθους ἀδιαφορῶν.

Καὶ ὕστερα ἐρχεται τὸ κοινόν, τὸ πολὺ κοινὸν μετὰ πολλὰς γνωστὰς συμπαθεῖς φυσιογνωμίας, ἀλλὰ καὶ μετὰ πολλοὺς raguenus. Ἐμαθῖν μόνον νὰ τύνωνται οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ. Θορυβοῦν μέσα εἰς τὸ τραῖνον ὡς νὰ εἶνε ἰδικόν τους, ἡ συνομιλία τῶν εἶνε μία μικρολογία, καμμία καλωσύνη δὲν ἀπηχεῖ εἰς τοὺς λόγους τῶν. Εἰς κάμμίαν κοινωνίαν τοῦ κόσμου δὲν ἐπικρατεῖ τόση χυδαιότης ὅσον ἐδῶ. Θὰ εὑρουν ὀλίγον καιρὸν παντοῦ οἱ ἄνθρωποι νὰ φύγουν ἀπὸ τὴν στενὴν ἐγλωγίαν καὶ νὰ φέρουν τὴν ψυχὴν τῶν πρὸς τὴν ἔμορφιά τῆς φύσεως καὶ τὴν ἀγάπην τῶν ὁμοίων τῶν.

Ἀλλὰ τὸ Φάληρον δὲν εἶνε ὁ κόσμος καὶ μάλιστα αὐτὸς ὁ κόσμος, τὸ Φάληρον εἶνε φύσις, θέαμα καὶ εἰς τὴν ἔμορφιά του σβύνεται ἡ μικρολόγος ἀνθρωπότης.

Ὁ Λαμπελέτ μοῦ συνιστᾷ τὸν Ἴταλὸν μαέστρο κ. Μάριον Μαρτζάνο. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἔχει χαρὰν μικροῦ παιδιοῦ εἰς τὴν ψυχὴν του. Λάμπουν τὰ μάτια του ἀπὸ καλωσύνην καὶ εὐλιχρίναιαν. Μερικοὶ ἄνθρωποι δὲν σὲ γελοῦν ποτὲ ἀπὸ τὴν ἐκφρασὴν τῆς μορφῆς τῶν. Τὰ μάτια τῶν τὰ λένε ὅλα. Ὁ ἀγαθὸς μαέστρος διηγεῖται οὕτω πῶς τὴν ζωὴν του τιμίαν, ἤρεμον, γεμάτην ἀπὸ ἐργατικότητα. Εἶνε κτηματίας εἰς τὴν μικρὰν πολίχνην Ναρθῶ πλησίον εἰς τὸ Λέτζε. Τὸ Ναρθῶ ἔχει εἴκοσι χιλιάδας κατοίκους καὶ συντηρεῖ αὐτὴν τὴν θαυμασίαν μπάνταν. Ὁ μαέστρος ἔχει ἀμπελώνας εἰς τὸ Ναρθῶ καὶ παράγει ὠραῖο κρασί *σῦβο*. Ἐσπούδασε εἰς τὴν Φλωρεντίαν. Εἶνε ἐνθουσιασμένος ἀπὸ τοὺς μουσικούς του, τοὺς ὁποίους ἐπαινεῖ ὡς νηφαλίους καὶ πειθαρχικούς. Οἱ πλεῖστοι ἐξ αὐτῶν εἶνε ἐξ ἐπαγγέλματος μουσικοὶ ὁ παίζων τὴν κορνέταν λαμβάνει 120 φρ. τὸν μῆνα. Οἱ ἄλλοι εἶνε ἐργάται, ράπται, ὑποδηματοποιοὶ, τυπογράφοι.

Ὁ μαέστρος μετὰ τὴν μπάνταν του θὰ μᾶς ἔλθῃ πιθανῶς καὶ τὸ προσεχὲς καλοκαίρι, συμβαλλόμενος

ΕΡΡΙΚΟΣ ΡΟΣΕΦΩΡ

(Προσωπογραφία ὑπὸ Ταδὲ Στύκα).

μενος πάλιν μετὰ τὴν Ἐταιρείαν τοῦ Σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν - Πειραιῶς.

Ὁ Λαμπελέτ ἔρριψε μίαν ἰδέαν. Νὰ προσλάβῃ τὸν μαέστρον ὁ Δήμος Πειραιῶς νὰ ὀργανώσῃ μίαν μπάνταν ὑποχρεωμένην νὰ παίξῃ τὸ καλοκαίρι εἰς τὸ Φάληρον. Ἡ ἰδέα εἶνε πολὺ καλὴ καὶ συνιστῶμεν τὴν πραγματοποιήσιν της.

Αὐτὰ ἀπὸ τὰς ἐντυπώσεις τῆς ζωῆς μας. Τὰ ζητήματα ποῦ ἀντήχησαν γύρω μας διαλαλούμενα ἀπὸ τὸν ἡμερήσιον τύπον ὑπῆρξαν πολλὰ καὶ ἐπροκάλεσαν σφοδρὰς συγκινήσεις. Οἱ σταφιδικοὶ πληθυσμοὶ μᾶς ἐπανέφεραν εἰς τὰς παλαιὰς τῶν ἐξεγέρσεις καὶ ἠπειλήσαν σοβαρὰς ταραχάς. Ἡρκεσε δι' αὐτὸ νὰ ζητήσῃ ἡ Ἐνιαία μέρος τοῦ παρακρατήματος εἰς χρῆμα, καθ' ὃ ἔχει ἐκ τῆς συμβάσεως δικαίωμα. Ἡ δικαιοσύνη παρενέβη καὶ ἐδικαίωσε τοὺς σταφιδικοὺς πληθυσμούς, οἱ ὁποῖοι ἠσύχασαν. Τὰ ξένα κεφάλαια θ' ἀνησυχῆσουν τώρα ἀσφαλῶς καὶ τοῦτο εἶνε δυσάρεστον. Τὸ σταφιδικὸν ζήτημα δὲν θὰ λυθῆ ἂν δὲν γείνη φυσικὴ παρακράτησις καὶ δὲν πεισθοῦν οἱ καλλιεργηταὶ τῆς σταφίδος νὰ καλλιεργήσουν καὶ ἄλλα εἶδη εἰς τὴν εὐφορον γῆν τῶν. Αἱ πρὸς αὐτοὺς ὑποχωρήσεις δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐξακολουθήσουν ἐπ' ἀπειρον καὶ τὸ ζήτημα θ' ἀναφανῆ τοῦ χρόνου μετὰ τὴν αὐτὴν ὀξύτητα.

Τὰ ἄλλα ζητήματα, τὰ ὁποῖα ἀνησυχῆσαν καὶ ἀνησυχοῦν τὴν κοινὴν γνώμην ἀνάγονται εἰς τὸ

ἐξωτερικόν, τὸ ἐθνικὸν πρόβλημα τῆς Ἑλλάδος. Οἱ Ἀλβανοὶ, ἡ ἀνδρεία αὐτῆ φυλῆ, ἡ ὁποία ἀφοῦ ἐπολέμησε ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἄλλων εἰς τὸ παρελθόν ζητεῖ τώρα τὴν ἰδικὴν τῆς ἀνεξαρτησίαν, οἱ Ἀλβανοὶ ἔχουν τάσεις ὄχι νὰ κατέλθουν πλέον πρὸς τὰ κάτω καὶ νὰ εἰσβάλλουν εἰς τὴν Ἡπειρον, ἀλλὰ παράπλευρα καταργοῦντες τὴν τουρκικὴν ἐξουσίαν νὰ κατακτήσουν μακεδονικὰς πόλεις. Οἱ Ἀλβανοὶ ὅταν ἀρχίσουν νὰ τρώγουν, τρώγουν μετὰ πολλὴν ὄρεξιν. Τὰ βαλκανικὰ Κράτη πρὸ τῆς ὁρμῆς αὐτῆς βλέπουν, ὅτι ἡ φιλειρηνικὴ τῶν πολιτικῆ θὰ καταντήσῃ εἰς τὸ τέλος παραίτησις τῶν δικαιωμάτων τῶν. Καὶ ἕνα φιλοπόλεμον ρεῦμα ὀγκοῦται καθημέραν εἰς τὰς πρωτεύουσας τῶν εἰς τὴν Σόφιαν, τὸ Βελιγράδιον, τὴν Κετίγγην, τὸ ὁποῖον ἀπειλεῖ νὰ παρασύρῃ τὰς Κυβερνήσεις τῶν Κρατῶν αὐτῶν. Ἦδη γίνεται λόγος περὶ στρατιωτικῶν παρασκευῶν καὶ μερικῶν κινητοποιήσεων.

Τὰ αἷτια τῆς παμβαλκανικῆς ἐξεγέρσεως ὀφείλονται ἀκόμη εἰς τὴν τουρκικὴν κακοδιοίκησιν, τὴν ὁποίαν εἶχαν μεταβάλει εἰς ἀληθὴ τυραννίαν οἱ Νεότουρκοι. Ἡ σημερινὴ τουρκικὴ Κυβέρνησις προσπαθεῖ νὰ μετριάσῃ τὰς δυσχεστεύουσας ἐντυπώσεις ὑποσχόμενη φιλελευθέραν διοίκησιν καὶ σεβασμὸν τῶν ξένων ἐθνοτήτων.

Προσωπογραφία τῆς Κας Β. δὲ Β.
ὑπὸ Ταδὲ Στύκα (Σαλον τοῦ 1912)

Μ. Δ. ΝΙΚΑΣ

ΙΑΤΡΟΣ

Ἐπί μακρὸν ὑπηρετήσας ὡς βοηθὸς ἐν ταῖς κλινικαῖς τοῦ Ἐθνικοῦ ἡμῶν Πανεπιστημίου, ἐπὶ τριετιᾶν παρακολούθησας τὰ μεγαλύτερα ἐνταῦθα νοσοκομεία, δέχεται ἐν τῷ Γραφείῳ του

194 LEXINGTON AVE.

Corn. 32nd St. New York.

κατὰ τὰς ὥρας 9—11 π. μ., 2—3 μ. μ.
καὶ 6—7 μ. μ. Τὰς Κυριακὰς 9—11 π. μ.

Telephone 4775 Madison

ΔΗΜ. Η. ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΙΑΤΡΟΣ ΕΙΔΙΚΟΣ

Παθήσεων ὠτων, ρινός, λάρυγγος καὶ διαταραχῶν φωνῆς καὶ λαλιᾶς ἐκπαιδευθεὶς ἐπὶ τετραετιᾶν

ἐν ΒΙΕΝΝῃ καὶ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ

ΔΕΧΕΤΑΙ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Ἀγ. Κωνσταντίνου 5^α (Ὁμόνοια)

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ Κ. Κ.

ΥΔΡΟΛΗΠΤΑΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐκτελουμένων κατ' αὐτὰς εἰς τινα σημεία τοῦ Ἀδριανείου ὑδραγωγείου ἐργασιῶν καθαρισμοῦ καὶ ἐπισκευῆς αὐτοῦ, παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. ὑδροληπται οἱ τε ἐκ τῶν Δεξαμενῶν Λυκαβητοῦ καὶ οἱ ἀπ' εὐθείας ἐκ τοῦ ὑδραγωγείου ἀρδενόμενοι, ὅπως ἐφιστώσι τὴν προσοχὴν αὐτῶν ἐπὶ τῆς καταναλώσεως τοῦ ὕδατος, καθόσον, λόγῳ τῶν ἐργασιῶν, ἡ ἐκ τοῦ ὑδραγωγείου παροχὴ εἶναι μικροτέρας διαρκείας, ἐξ ἧς θὰ προκύψῃ καὶ μικρὰ ἀνωμαλία καὶ ὡς πρὸς τὰς ὥρας τῆς διανομῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἰανουαρίου 1912.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Ὑδραυλικοῦ
Τμήματος)

Συνιστῶμεν εἰς τοὺς καπνιστὰς
ΚΑΠΝΑ καὶ ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ

"ΙΔΕΑΛ,"

Ν. ΣΤΑΜΟΥΛΗ

52 Ὁδὸς Πανεπιστημίου (Χαντεῖα) καὶ
ἐναντι τοῦ ἠλεκτρικοῦ σταθμοῦ Πειραιῶς—
Ἀθηνῶν (Ὁμόνοια).

ΑΔΕΛΦΟΙ ΣΟΥΛΟΠΟΥΛΟΙ

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΑΙ

34 — ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ — 34

ΔΙΑΡΚΗΣ ΑΝΑΝΕΩΣΙΣ

ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ

ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

Τόκοι καταθέσεων πρὸς 4 1/4 %

εἰς πρώτην ζήτησιν

ΕΝΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΜΕΓΑΛΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΔΙΑ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΤΟΥ Χ. ΚΟΥΡΑΚΟΥ

ΟΔΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 5

Εἰς τόπον ὅπου ἡ ὑγιεινὴ καὶ ἡ ἄνεσις τοῦ σπιτιοῦ εἶνε τὰ πλέον παρημελημένα πράγματα ὁ κ. **Χ. ΚΟΥΡΑΚΟΣ** ἀληθινὸς ἐκπολιτιστὴς τῶν Ἀθηνῶν ἐκτελεῖ τὰς καλλιτέρας ἐγκαταστάσεις λουτήρων μετὰ θερμοσίφωνος, μαγειρείων, τὰ ὅποια διὰ τῆς ἰδικῆς των καυσίμου ὕλης ἐπιτρέπουν νὰ ὑπάρχῃ ζεστὸ νερὸ εἰς ὅλα τὰ δωμάτια τοῦ σπιτιοῦ, calorifères τελειοτάτου συστήματος καὶ με τιμὰς ἀνεπιδέκτους παντὸς συναγωνισμοῦ.

Αἱ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐγκαταστάσεις calorifères ὑπῆρξαν πλεῖστα. Ἀναφέρομεν τὸ ἀνάκτορον τοῦ πρίγκηπος Γεωργίου, τὴν Ἀθηναϊκὴν Δέσχη, τὸ μέγαρον τῆς Κ^ας Ἰφιγενείας Συγγροῦ, τὴν Τράπεζαν Σαμιωτάκη, τὰς οἰκίας Σαμιωτάκη, Πετροκοκκίνου, Ἀντωνιάδου, Μεσσαλᾶ, Καλλιφρονᾶ, Χαροκόπου, Καναβαριώτη, Ράλλη, Κισσοπούλου, Ρουσσάκη, Παπαδάκη κλπ. κλπ.

Ὁ κ. **Κουράκος** πωλεῖ θερμάστρας αἰθουσῶν παντὸς συστήματος, ἔχει τοὺς καλλιτεχνικωτέρους νιπτήρας καὶ ὅλα τὰ εἶδη τῆς τουαλέττας.

Μία ἐπίσκεψις εἰς τὸ ὠραιότατον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου κατάστημά του, τὸ ὅποιον τιμᾶ τὰς Ἀθήνας, εἶνε ὡς μία ἐπίσκεψις, εἰς ἔκθεσιν ὑγιεινῆς. Τὸ τιμολόγιον ἀσυναγώνιστον, ἡ δὲ ἐκτέλεσις ταχυτάτη.

ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΣΙΜΕΝΤΩΝ "Ο ΤΙΤΑΝ,"

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1902

ΤΣΙΜΕΝΤΟ ήγγυημένης εξαίρε-
τον ποιότητος, ανώτερον των πλείστων
ομωνύμων και εφάμιλλον των άριστων
Ευρωπαϊκών προϊόντων, και ως τοι-
ούτον αναγνωρισθέν παρά: Της Διευ-
θύσεως των Δημοσίων Έργων. —
Των Υπουργείων Στρατιωτικών και
Ναυτικών. — Της Σχολής της γεφυ-
ροποιίας και οδοποιίας των Παρισίων.
Της ανώτερας Πολυτεχνικής Σχολής
Βερολίνου και Βιέννης. — Της Έται-
ρίας των Έλληνικών Σιδηροδρόμων.

Της Λιμενικής Επιτροπής Πειραιώς. — Της Αγγλικής Έταιρίας
Ασφαλτοστρώσεως των Αθηναϊκών οδών κ.λ.π., ών πάντων τα πιστο-
ποιητικά μαρτυροῦσι περί της αληθείας των ανωτέρω.

Τò ότι ή ποιότης του Έλληνικού τσιμέντου **Τιτάν** είναι εφάμιλλον
των άριστων Ευρωπαϊκών τοιούτων αποδεικνύεται και εκ της δομημέ-
ραι αύξούσης ζητήσεως αυτού εν τῷ έξωτερικῷ.

Άλλως τε ή χρησιμοποίησις αυτού εν τε τῇ Ἑλλάδι και τῇ Ἀνα-
τολῇ εις σπονδαία, οικοδομικά, υδραυλικά και εκ σιδηροπαγοῦς σκυρ-
ροκοιιάματος (Beton armé) έργα ως και ή άπιράμιλλος στερεότης
των κατασκευαζομένων εξ αυτού μωσαϊκῶν πλακῶν είναι έγγνήσις
της άριστης ποιότητος του Έλληνικού τσιμέντου **Τιτάν**.

ΠΡΩΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΤΣΙΜΕΝΤΩΝ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΕΝ ΕΛΕΥΣΙΝΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, οδός Σταδίου 33. — Αριθ. τηλεφ. 426.

Διά δείγματα, τιμάς,
παραγγελίας και πᾶσαν ἄλλην πληροφορίαν, άπευθυντέον
εις τὰ εν Ἀθήναις Γραφεία.

ΑΡΙΣΤΟΦΙΛΟΣ ΤΣΟΥΤΣΟΣ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑΡΧΗΣ ΠΛΕΚΤΩΝ ΕΠΙΠΛΩΝ

ΣΤΑΔΙΟΥ 16

Αριθ. Τηλεφ. 374

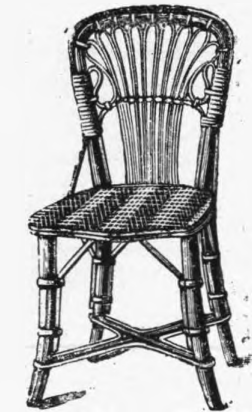
SALON από 8 τε-
μάχια ήτοι:

- 2 πολυθρόνες
- 2 καρέκλες
- 1 καναπές
- 1 τραπέζι
- 2 καρεκλάκια ποδῶν

ΑΠΟ ΔΡΧ. 75 ΚΑΙ ΑΝΩ

ΚΑΡΕΚΑΙΑ
ΠΟΛΥΘΡΟΝΑΙ
ΚΑΝΑΠΕΔΕΣ
ΤΡΑΠΕΖΙΑ
ΖΑΡΑΝΙΕΡΑΙ

CHAISES-LONGUES
PORTE-PARAPLUIES
ΚΟΥΝΙΣΤΕΣ-TABOURETS

ΙΔΡΥΘΕΝ ΕΝ ΕΤΕΙ 1910

ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΠΛΕΚΤΩΝ
ΚΑΛΑΘΙΩΝ

ΕΚΔΡΟΜΩΝ
ΣΧΟΛΕΙΩΝ
ΛΟΥΤΡΩΝ
ΚΕΝΤΗΜΑΤΩΝ
ΑΝΘΕΩΝ
ΦΡΟΥΤΩΝ
ΑΠΛΥΤΩΝ
ΑΧΡΗΣΤΩΝ

ΕΙΔΩΝ

ΤΑΞΕΙΔΙΟΥ

ΠΛΕΚΤΩΝ

ΤΙΝΑΚΤΗΡΕΣ
ΚΑΙ ΠΑΝ ΕΙΔΟΣ
ΚΑΛΑΘΟΠΛΕΚΤΙΚΗΣ

ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ ΠΛΕΚΤΑ ΕΠΙΠΛΑ ΚΑΙ ΚΑΛΑΘΙΑ

ΕΙΣ 35.000 ΣΧΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΧΡΩΜΑΤΑ

Δια σαλόνια, κήπους, εισόδους, ταράτσαις, σέραις, γραφεία, αιδούσας
ανάμονης, Ξενοδοχεία, Καφενεία, Ζαχαροπλαστεία κ.τ.λ.

Η ΓΡΑΦΟΜΗΧΑΝΗ ΕΡΙΚΑ

άπό αλουμί-
νιουμ μετά
της θήκης
κοιλιά 3, Δρχ.
330, αντί-
γραφα 10,
δύο χρώματα

ΑΛΕΞ. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΣ
ΣΤΑΔΙΟΥ - ΚΟΡΑΗ

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΗΣ ΠΑΡΑΠΛΕΥΡΩΣ ΤΗΣ
ΝΕΑΣ ΣΚΗΝΗΣ ΚΕΝΤΡΙ-
ΚΗΣ ΦΑΡΜΑΚΑΠΟΘΗΚΗΣ

Λευκίνη (Βαρεκίνα) ή δκά λ. 20
100 δκ. δρ. 15
Άγθόνερων ή δκά δρχ. 2
Ρυδόνερων (eau de roses) ή
δκά δρχ. 2
Τσιρότον 100 πήχεις δρχ. 15
Σοκολάτα Καθαρτική τὸ κυτίον λεπτά 40.
Σύριγγες, Θερμόμετρα, Κλύσματα, Φθειροσφύδρον.
Έλαστικοί Κηλεπίδεςμοι ΚΗΛΗΣ Έκαστος δρ. 10.
Παυσιπνοῦ ή φιάλη λεπτά 40.
Ύδοντοπλάστα τὸ σωληνάριον λεπτά 50.

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ
ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ**

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΤΕΘΕΝ 2.000.000

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ. — Ὀδὸς Σταδίου 33.

Τὰ χημικὰ λιπώσματα αὐξάνουν εἰς ζηρικὰς καλλιεργείας τὴν ἀπόδοσιν τοῦ σίτου, τῆς ἐλαίας, τῆς ἀμυέλου, τοῦ καωνοῦ κ.τ.λ. συνήδως κατὰ 50%.

Εἰς ωοτιτικὰς καλλιεργείας ἐσωερικοειδῆ, λαχανικὰ κ.τ.λ. ωολλάκις διαλασιάζουν τὴν ἐσοδείαν.

Εἰς τομάταν, μωοστάνια κ.τ.λ. ἐπιταχύνουν τὴν ὥριμανσιν κατὰ 15 ἡμέρας. Εἰς καωνόφυτα ἐπιταχύνουν τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐκτὸς σπορείων φυτῶν κατὰ 15 ἡμέρας.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΙΜΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΟΔΗΓΙΑΣ

Ἐπὶ ἐκάστου σάκκου γράφεται ἐγγυημένη περιεκτικότης καὶ ὁ τρόπος τῆς χρήσεως.

Ὁ κ. Κ. ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ
ιατρός τῶν δερματικῶν καὶ μεταδοτικῶν νόσων, ἐπὶ κενταετίαν σπουδάσας ἐν Παρισίοις, δέχεται ἐν τῇ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βερανζέρου 2 οἰκίᾳ του (Πλατεία Κάνιγγος) 9-11 π. μ. καὶ 4-6 μ. μ. ἔφαρμόζει ἀκτίνας Ραϊνγκεν, ὑψίωνκνα ρεύματα, ἤλεκτρολύσεις κτ.λ.

**ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ
Λ. Γ. ΧΑΤΖΗΛΟΥΚΑ
LIVRES D' OCCASION
ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1889
ΑΘΗΝΑΙ. — Ὀδὸς Σταδίου 34**

"Ὅλα σας τὰ βιβλία, ἐπιστημονικὰ καὶ μὴ, θὰ εἴρητε καινούργη καὶ μεταχειρισμένα εὐθηγά. Κατάλογος ἀποστέλλεται δωρεάν. Ἀγοράζονται βιβλία καὶ βιβλιοθήκαι.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΓΚΙΟΛΜΑΝ
ΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΘΗΝΑΙ. — Πλατεία Συντάγματος.

Παγκόσμια εἰσιτήρια διὰ ταξείδια ἀνά τὴν ὑφήλιον. — Δίδονται πληροφορίες καὶ καθορίζονται σχέδια ταξείδιων δι' ὅλην τὴν Εὐρώπην. Ἀπαλλάσσεται ὁ ταξιδιωτὴς παντός περιτοῦ κόπου καὶ ἐξόδου.

ΔΡΑΓΩΝΑΣ
ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ
ΚΑΠΕΛΛΑ
ΑΘΗΝΑΙ - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Η ΚΑΘΕ ΜΙΑ ΚΥΡΙΑ ΗΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΗ ΤΑ ΑΡΩΜΑΤΑ ΤΗΣ ΜΕ ΤΑ ΧΗΜΙΚΑ ΦΥΣΙΓΓΙΑ ΑΡΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΧΗΜΙΚΟΥ ΚΟΣΜΗΤΙΚΟΥ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ

Α. ΣΑΚΑΛΗ

ΑΘΗΝΑΙ. — ΟΔΟΣ ΑΛΚΑΜΕΝΟΥΣ 36. — ΑΘΗΝΑΙ

Διαλύετε τὸ περιεχόμενον ἐκάστου φυσιγγίου εἰς 1/2 — 3/4 λίτρας καθαροῦ οἴνουπνεύματος, προσθέτετε 1/2 λίτραν ὕδατος καὶ ἔχετε τὴν κολώνιαν σας, τὸ ἀντιπιτυριῶδες σας καὶ παντός εἶδους ἀρώματα violette, reseda, muguet, Akakia, rose κτλ.

Με 2 μόνον δρ. ἔχετε μίαν ὁκτὸν κολώνιαν. Δι' ὅλα τὰ εἶδη τιμαὶ ἀνεπίδεκτοι συναγομοῦ. Πληροφορίαι καὶ τιμοκατάλογοι διὰ τὴν χονδρικὴν πώλησιν παρὰ τῷ κ. Α. Σακαλῇ.

ΚΩΝΣΤ. ΚΑΡΟΥΣΟΣ

ΙΑΤΡΟΣ
ΑΡΙΣΤΟΥΧΟΣ ΔΙΔΑΚΤΩΡ

Ἔθραι Γραφείον : Ἐπὶ 9-11 π. μ. 2-4 μ. μ. καὶ 6-7 τὸ ἑσπέρας.

Τὰς Κυριακὰς 9-12 π. μ. 212 Second Ave., μεταξὺ 12ης καὶ 13ης ὁδοῦ, New York.

Τηλέφωνον 4802 Orchard.

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΑΝΑΡΓΥΡΟΙ

ΟΦΘΑΛΜΟΛΟΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

ΣΠΗΛΙΟΥ Ι. ΧΑΡΑΜΗ

Υψηλήτου τοῦ Πανεπιστημίου.

ΤΜΗΜΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΠΑΣΧΟΝΤΩΝ

διὰ θεραπείας καὶ ἐγχειρίσεις ὄλων τῶν ὀφθαλμικῶν νοσημάτων.

ΑΘΗΝΑΙ. — ΟΔΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ 20

ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

„ΜΟΥΣΙΚΗ“

ΑΘΗΝΑΙ — 13-15 Στοά Ἀρσακείου — ΑΘΗΝΑΙ

Όλοι αἱ νεώτεροι συνθέσεις τῶν Ἑλλήνων μουσικῶν, ἦτοι Σαμάρρα, Λαυράγκα, Σακελλαρίδου, Λαμπελέτ, Ροδίου, Κοκκίνου, Ξανθοπούλου, Κάισαρη, Ρεμαντά, Γκρέκ κ.λπ.

Μέγας πλοῦτος Εὐρωπαϊκῶν ἐκδόσεων.

Όλα τὰ μελοδράματα Γαλλιστί, Γερμανιστί καὶ Ἰταλιστί.

Πλήρης κλασικὴ μουσικὴ ὄλων τῶν ἐκδόσεων δι' ὅλα τὰ ὄργανα.

Δανειστικὴ βιβλιοθήκη.

Όργανα καὶ ἐξαρτήματα αὐτῶν μὲ μηνιαίας δόσεις.

Πιάνα διὰ πώλησιν καὶ ἐνοικίαςιν. — Εἰδικὸν τμήμα παραγγελιῶν.

ΜΥΣΤΑΚΙΔΗΣ, ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗΣ & ΜΑΚΡΗΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια.

Τροποποιηθεῖσιν τῆς κλίμακος τῶν τόκων τῶν εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια νέων ἐντόκων καταθέσεων ἐν ὄψει ἢ ἐπὶ προθεσμίᾳ, δηλοποιεῖται, ὅτι ἀπὸ 15 Ἀπριλίου 1909 ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δέχεται παρὰ τε τῆς Κεντρικῆς Καταστήματι καὶ τοῖς Ὑποκαταστήμασιν αὐτοῖς καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια ἀποδοτέας ἐν ὄψει ἢ ἐν ὀρισμένῃ προθεσμίᾳ ἐπὶ τόκῳ :

1 1/2 τοῖς 0/10 κατ' ἔτος διὰ τὰς ἐν ὄψει ἀποδοτέας καταθέσεις μέχρι ποσοῦ δρ. 10,000, πέρα τοῦ ποσοῦ τούτου τοῦ τόκου ὀριζομένου εἰς 1 τοῖς 0/10 κατ' ἔτος μέχρι 50,000 δραχμῶν πέρα δὲ τοῦ ποσοῦ τούτου εἰς 1/2 τοῖς 0/10. Αἱ καταθέσεις αὗται γίνονται δεκταὶ καὶ εἰς ἀνοικτὸν λογαριασμὸν παραδιδόμενον τῷ καταθέτῃ βιβλιαρίου λογαριασμοῦ καὶ βιβλιαρίου ἐπιταγῶν. — 2 τοῖς 0/10 κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ ἕξ μηνῶν τοῦλάχιστον. — 2 1/2 τοῖς 0/10 κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ ἐν ἔτος τοῦλάχιστον. — 3 τοῖς 0/10 κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ δύο ἔτη τοῦλάχιστον. — 3 1/2 τοῖς 0/10 κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ τέσσαρα ἔτη τοῦλάχιστον. — 4 τοῖς 0/10 κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ πέντε ἔτη τοῦλάχιστον ὡς καὶ διὰ τὰς πέρα τῶν πέντε ἐτῶν ἢ τὰς διαρκεῖς.

Καταθέσεις εἰς χρυσόν.

Δέχεται ἐπὶ ἐντόκου καταθέσεις εἰς χρυσόν, ἦτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας Ἀγγλίας, ἀποδοτέας ἐν ὀρισμένῃ προθεσμίᾳ ἢ διαρκεῖς ἐπὶ τόκῳ :

1 1/2	τοῖς 0/10	κατ' ἔτος	διὰ καταθέσεις	6 μηνῶν	τοῦλάχιστον
2	»	»	»	»	1 ἔτους
2 1/2	»	»	»	»	2 ἐτῶν
3	»	»	»	»	4 ἐτῶν
4	»	»	»	»	5 ἐτῶν

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται παρὰ τῆς Κεντρικῆς καταστήματι καὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ καταθέτου παρὰ τοῖς Ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπεζῆς εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις.

ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ
ΕΛΑΣΤΙΚΟΥΦΑΝΤΟΙ
ΕΠΙ ΜΕΤΡΩ.

Δ. ΠΡΟΜΠΟΝΑ
ΚΗΛΕΠΙΔΕΣΜΟΙ

ΙΔΙΟΥ ΣΗΜΕΡΟΝ Η ΣΕΣΤΗΡΙΑ

ΤΩΝ ΠΑΣΧΟΝΤΩΝ
ΕΚ ΚΗΛΗΣ

ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΟΣ
ΟΙΚΟΣ ΥΓΙΕΙΑΣ
ΑΘΗΝΩΝ
ΚΑΙ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΣ
ΟΙ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟΙ
ΤΗΣ ΥΨΗΛΙΟΥ

ΕΛΑΣΤΙΚΩΝ ΚΗΛΕΠΙΔΕΣΜΩΝ ΠΡΟΜΠΟΝΑ
ΑΘΗΝΑΙ ΟΔΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ 5 Δ. ΣΤΡΑΤΗΣ

ΑΡΙΣΤΟΦΙΛΟΣ ΤΣΟΥΤΣΟΣ

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΑΝΘΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΣΤΑΔΙΟΥ 16

Ἀριθ. Τηλεφ. 374

ΣΠΟΡΟΙ ΚΑΙ ΒΟΛΒΟΙ

ΑΝΘΗ ΚΑΙ ΦΥΤΑ ΦΥΣΙΚΑ ΚΑΙ STERILISEES
ΑΝΘΟΔΕΣΜΑΙ, ΚΑΝΙΣΤΡΑ ΔΙΑ ΓΑΜΟΥΣ ΚΑΙ ΕΟΡΤΑΣ
ΣΤΕΦΑΝΟΙ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΙ

ΣΤΟΛΙΣΜΟΙ οἰκιῶν, αἰθουσῶν, τραπεζῶν κλπ. Διὰ ΓΑΜΟΥΣ, ΕΟΡΤΑΣ, ΚΗΔΕΙΑΣ

ΠΛΟΥΣΙΩΤΑΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ

ΑΝΘΟΔΟΧΕΙΩΝ, ΖΑΡΑΝΙΕΡΩΝ ΜΕΤΑΛΛΙΩΝ, ΚΡΥΣΤΑΛΛΙΩΝ ΚΑΙ ΕΚ ΠΟΡΣΕΛΑΝΗΣ

“ Η ΑΝΑΤΟΛΗ ”

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ
ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΖΩΗΣ
ΕΔΡΑ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ
ΕΤΑΙΡΙΚΟΝ ΔΡΑΧΜ.
2.000.000.